

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

17. ŘÍJNA 2010

Z obsahu:

Svatá Matylda z Hakebornu

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
29. září 2010
- strana 2 -

Dokážeš být i matkou bolestí?

Marie Reinischová
darovala církvi ve svém
synu kněze mučedníka
- strana 4 -

Svatá Terezie z Avily

- strana 6 -

Svatá Terezie z Avily a Eucharistie

- strana 7 -

Dědici svatého Niniána

Z homilie Benedikta XVI.
při mši svaté v Glasgowě
16. září 2010
- strana 8 -

Jsme katolíci?

P. Bernhard Speringer ORC
- strana 9 -

Svatý růženec a světcí (2)

Stefano M. Manelli
- strana 11 -

Gian Lorenzo Bernini (1598-1680): *Extáze sv. Terezie z Avily*

Svatá Matylda z Hackebornu

Drazí bratři a setry! Dnes bych k vám chtěl pohovořit o svaté Matyldě z Hackebornu, velké postavě kláštera v Helftě, která žila v 13. století. Její spolusestra svatá Gertruda Veliká v VI. knize *Liber specialis gratiae* (Kniha zvláštní milosti), vyprávějící o zvláštních milostech, které Bůh udělil svaté Matyldě, říká toto: „To, co jsme napsaly, je velmi málo ve srovnání s tím, co jsme vynechaly. Jen pro Boží slávu a prospěch bližního zveřejňujeme tyto věci, protože by bylo nesprávné uchovat v mlčení tolik milostí, které Ma-

tylda přijala od Boha nejen sama pro sebe, pro naše upozornění, ale pro nás a pro ty, kteří přijdou po nás“ (Mechthild von Hackeborn, *Liber specialis gratiae*, VI, 1).

Toto dílo redigovala svatá Gertruda a další spolusestra z Helfty a má svou zvláštní historii. Matylda ve věku 50 let prožila velkou duchovní krizi spojenou s fyzickým utrpením. V tomto stavu svědila dvěma přítelkyním spolusestrám zvláštní milosti, jimiž ji Bůh vedl již od dětství, ale nevěděla, že všechno zapisují. Když se to dověděla, hluboce se polekala

a rozrušila. Pán jí však ujistil a dal jí na srozuměnou, že to, co bylo napsáno, je pro Boží slávu a k duchovnímu prospěchu bližního (srov. tamt., II, 25; V, 20). Tak se toto dílo stalo hlavním zdrojem, odkud čerpáme informace o životě a spiritualitě naší světice.

S ní jsme uvedeni do rodiny barona z Hackebornu, jedné z nejvznešenějších, nejbohatších a nejmocnějších v Durynsku, sprýzněné s císařem Fridrichem II., a vstupujeme do kláštera v Helftě v období jeho nejslavnější historie. Baron již dal klášteru jednu dceru, Gertru-

du z Hackebornu (1231/1232 až 1291/1292), výraznou osobnost, abatyši po dobu čtyřiceti let, schopnou vtisknout klášteru zvláštní spiritualitu a přivést jej k mimořádnému rozkvětu jako středisko mystiky a kultury, školy vědecké i teologické formace. Gertruda poskytla mniškám vynikající intelektuální formaci, která jim dovolovala pěstovat duchovní život založený na Písmu svatém, liturgii a patristické tradici, na cisterciácké řeholi a spiritualitě se zvláštní zálibou ve svatém Bernardu z Clairvaux a Vilému ze St. Thiery. Byla to pravá učitelka, příkladná ve všem, v evangelijní radikalnosti i v apoštolské horlivosti. Matylda již od dětství přijímala a zakoušela duchovní a kulturní klima vytvořené její sestrou a dala mu pak osobitý ráz.

Matylda se narodila 1241 nebo 1242 na zámku v Helftě. Byla to třetí baronova dcera. V sedmi letech navštívila spolu s matkou sestru v klášteře v Rodersdorfu. Byla tímto prostředím tak okouzlena, že horoucně zatoužila mít v něm účast. Vstoupila tam jako chovanka v roce 1258 a stala se mniškou v klášteře, který se mezitím přemístil do Helfty, do panství Hackebornů. Vyznačovala se pokorou, horlivostí, laskavostí, čistotou a nevinností života, důvěrností a intenzitou, s jakou prožívala vztah k Bohu, Panně a svatým. Byla nadána přirozenými i duchovními dary jako „vědou, inteligencí, znalostí humánních věd, neobyčejně příjemným hlasem: to všechno ji uschopňovalo, aby byla pro klášter v každém ohledu pokladem“ (tamt., *Úvod*). A tak „jako Boží slavík“, jak jí říkali, ještě jako docela mladá se stala vedoucí klášterní školy, sbormistryní, novicmistryní a tyto služby vykonávala s nadáním a neúnavnou horlivostí nejen ku prospěchu mnišek, ale každého, kdo chtěl přijít do styku s její moudrostí a dobrotou.

Editorial

„Je třeba se neustále modlit a neochabovat.“ Tato Pánova výzva nám musí stále znít v uších. Nejsme na procházce, ale ve stálém boji, který je daleko neúprosnější, než byl boj Jozua s Amalečany. Zvítězil v něm jen díky modlitbě.

Boží království si někdy představujeme a přejeme jako prostředí, ve kterém je všechno uspořádáno podle Božího zákona a Boží vůle, ve kterém není Božích protivníků a nepřátel a kde už tedy všechno běží jako po másle. Ale takovou pohodu nám Pán neslabil. To by byl život podobný životu v ráji, ze kterého jsme byli pro svůj hřích vyhnáni. „Boží království nepřichází tak, že by se to dalo pozorovat. Ani se nedá říct: »Hle, tady je!« Boží království je mezi vámi.“ Je mezi námi od té chvíle, kdy mezi nás sestoupil Boží Syn.

Za projev příchodu Božího království označil však Pán boj proti zlým duchům ve jménu Božího Ducha. Pán je vyháněl a ukládal také svým učedníkům, aby zlé duchy vyháněli. To byla významná složka jeho ve-

řejného působení: očistit zemi od zlých duchů, vytrhnout mu jeho oběti, a zlí duchové dávali přitom najevo svou značnou nelibost a křičeli: Víme, kdo jsi! Když posílal své učedníky, dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou chorobu. Je to nejkrásnější služba, kterou mohou bližnímu prokázat, když ho zbavím zlého ducha a uvedu do Božího království.

Přítomnost zlého ducha v člověku se neprojevuje jen posedlostí a abnormálním chováním. Pod vlivem ďábla jednali lidé také zcela svobodně a cílevědomě. O Jidášovi řekl Pán otevřeně: „Jeden z vás je ďábel,“ a farizeům řekl do očí, že jejich otcem je ďábel. V moci ďábla jsou také národy žijící v pohanství. Pán řekl Pavlovi: „Posílám tě k nim, abys je přivedl z moci ďablovy k Bohu.“ Ďábel může ovládat zvláštním způsobem i celá města a území. Jak píše sv. Jan ve Zjevení, církevní obec v Pergamu musela bydlet tam, „kde je trůn satanův“.

To se dnes bohužel vůbec nebere na vědomí.

Církev, Kristovo tělo, je ve skutečnosti ostrovem anebo archou uprostřed ďáblového oceánu. Je to tedy nesmírná milost být s Kristem a být takto vysvobozen z moci satana. Vyloučení z této obce právem charakterizuje Pavel jako vydání satanovi. Mezi královstvím Božím a královstvím satana není žádné neutrální území: Kdo není s Pánem, je proti němu, a kdo neshromažďuje s ním, rozptyluje. Obě tato království ústí svým způsobem do věčnosti: satanovo království do věčného ohně. Boží království má své vyústění ve věčné nebeské hostině. Nejvyšší Král ji připravil pro všechny a všechny pozval. Ale mnoho je těch, kteří toto pozvání odmítají. Žádný z nich hostinu neokusí.

Být příslušníkem Božího království znamená být živou ratolestí vinného Kmene. Být živou ratolestí znamená žít životem Božího Syna Ježíše Krista: s vírou a láskou kráčet věrně v jeho šlépějích. Ti, kteří ho přijali, kteří se plně otevřeli jeho božské mize, přinášejí obdivuhodné plody. Šíří kolem sebe vůni Božího království a táhnou za sebou jako včely na květ ty, kteří po tomto království touží a hledají je.

Pokračování na str. 13

Pokračování na str. 12

Vytrvalá modlitba

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?

Tvůj Pán ti chce dnes připomenout skutečnost, že Bůh je připraven pomáhat svým věrným dokonce daleko za hranice jejich očekávání a tužeb. Nikomu se však nechce vnucovat proti jeho vůli. Proto se s láskou sklání především k těm, kteří se na něho vytrvale obracejí s pevnou vírou a důvěrou.

Je mnoho těch, kteří obklopeni svým pohodlím a blahobytem žijí v domněni, že nic neohrožuje jejich postavení, a nepocitují proto potřebu obracet se na Boha. Vlastně ho odsunuli daleko za hranice svého sebejistého světa. Nejednou o nich platí to, co říká Pán v podoběnskví o soudci: *Boha se nebojí a na lidi nedají.*

Ale krátce předtím, než vystoupil se svým podoběnskvím o zpupném soudci, vyslovil vážné varování na adresu všech, kdo jsou si slepě jisti sami sebou⁽¹⁾.

Poukázal na to, jak opovážlivá byla bezstarostnost Noemových a Lotových současníků, kteří blahobytně jedli, pili, kupovali, prodávali a stavěli, až náhle přišly pohromy, které nečekali, a všichni zahynuli. Všechny, kdo nejsou ochotni poučit se ani ze zkušenosti předků, ani z varování proroků, nakonec překvapí zničující pohroma.

Ani v takových hrůzyplných dnech však nebeský Otec nezapomíná na své věrné. Jeho božský Syn chce včas posílnit tvou důvěru a dává ti spolehlivý návod, jak si zabezpečit jeho zastání i v době nejhorších těžkostí: je to vytrvalá modlitba.

Takřka humorný obraz zpupného a samolibého soudce je absurdní nadsázkou, která ovšem má být výmluvným argumentem pro tvou neomezenou důvěru a neochvějnou vytrvalost. Jistě si nemyslíš, že by chování tohoto soudce mělo něco společného s postojem a jednáním tvého nebeského Otce. Jestliže však vytrvalé prosby prosté a bezmocné vdovy mohou nakonec zapůsobit i na člověka, který se tak diametrálně liší od dobrého a starostlivého nebeského Otce, tím spíše můžeš být přesvědčen, že Bůh vytrvalého prosebníka neodmítne.

Může se ti ovšem někdy zdát, že jeho vyslyšení dlouho nepřichází. To však nikdy neznamená, že tě Bůh neslyší. Ví daleko lépe než ty sám, co tě skutečně tísní a ohrožuje, ví dokonce velmi dobře, co tě čeká, a zasáhne svou mocnou pravici v okamžiku, který je

nejpříhodnější, aby se všechno tvoje soužení proměnilo v tvůj prospěch i dobro tvých bližních. Proto vytrvej ve svých modlitbách s jistotou, že se tě *zastane včas*. Bylo by velkou chybou, kdyby ses o svou důvěru nechal přivést svou netrpělivostí.

Bůh si tě nevšímá teprve tehdy, až k němu začneš volat. Jeho starostlivá vševědounost vidí mnohem dříve a mnohem více než jen tvé okamžité těžkosti. Poznáváš to z Ježíšových obav: ačkoliv by lidem ve skutečnosti stačilo docela málo, nakonec v době před jeho příchodem nebudou připraveni, aby s pokorou a kající úctou vyzývali jeho Otce, a tak si sami uzavrou brány Boží dobroty a milosrdenství. Slyšíš-li z tolika stran naléhavé prorocké výzvy k vytrvalé modlitbě, pokání a obrácení, co je to jiného než ono varování, které vyslovuje dnešní úryvek evangelia. Už před dvěma tisíci lety se Ježíš obává, že právě v kritickém období **nenajde na zemi potřebnou víru**. Tato jeho starost by měla na tebe doléhat s ještě větší naléhavostí než tvé osobní těžkosti.

Copak tě nedojímá vytrvalost a věrnost, kterou ti projevuje Bůh? Tolika i mimořádnými způsoby nepřestává vyzývat k radikální změně a k obnovení vytrvalé modlitby. Co je to jiného, než projev přízně a otcovské lásky, která se až do poslední chvíle nevzdává naděje na naše obrácení a záchranu. Jen si uvědom, jak daleko jde jeho milosrdenství: ty, kteří by měli prosit, prosí sám Bůh a očekává, že i přesto, že *se ho nebojí a na něho nedbají*, dají se pro Boží trpělivou vytrvalost přece jen pohnout ke změně smýšlení, aby nepropadli záhubě. Je třeba využít času, než bude pozdě: *Přijdou dny, kdy byste rádi viděli aspoň jeden ze dnů Syna člověka, ale nevidíte.*⁽²⁾

Záleží tedy jen na tobě, jak se ještě dnes rozhodneš, zda se připojíš k vytrvalým prosebníkům, kteří jako Mojžíš neúnavně volají k Hospodinu, aby si vyprosili vítězství nad Nepřítelem, nebo chceš spíše setrvat ve falešné sebejistotě, která hrozí, že se tvé srdce zatvrdí a ohluchne i vůči Božím prosbám, výzvám a varováním. Proč tak nerad slyšíš hlas proroků? Oni přece nedělají nic jiného, než co jim uložil milosrdný Pán: *s všestrannou trpělivostí usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj, ať je to vhod či nevhod.*

I ty nejchmurnější předpovědi obsahují ujištění, že *Pánovo oko bdí nad těmi, kdo doufají v jeho milost.*⁽³⁾ Drž se proto věrně a s pokorou svého Pána, který *tě stráží ode všeho zlého, je tvým ochráncem po tvé pravici*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 17,22-37; ⁽²⁾ Lk 17,22;

⁽³⁾ antifona k přijímání; ⁽⁴⁾ resp. žalm 121

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 17,8-13

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim.

Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Áron a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Áron a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostrým mečem Amalečany a jejich válečné sbory.

2. čtení – 2 Tim 3,14-4,2

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Písma; ta tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo. Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, zapřísahám tě při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

Evangelium – Lk 18,1-8

Ježíš vypravoval svým učedníkům podoběnskví, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal.

Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: „Zastaň se mě proti mému odpůrci!“ Ale on dlouhou dobu nechtěl.

Potom si však řekl: „I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.““

A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat?

Říkám vám, že se jich rychle zastane! Alealezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

Dokážeš být i matkou bolesti?

Tak jako první Eva, matka všech živých, ztratila v důsledku dědičného hříchu milost odevzdávat tělesným potomkům také duchovní život, tak druhá Eva, Panna Maria, může jako Matka Života rozdávat národům všechny milosti, které dostala v utrpení sjednocena se svým Synem Vykupitelem. Až do našeho 21. století následují její mateřský příklad mnohé dívky a ženy, svobodné i dané, když jako kněžské matky čerpají z pokladů milostí Panny Marie a předávají duchovní život. Patří k nim i Marie Reinischová, která darovala církvi ve svém synu kněze mučedníka.

Kněz palotín František Reinisch (1903–1942) z rakouského Tyrolska ve svých zápiscích z vězení v cele smrti vzpomíná na své dětství v Innsbrucku takto:

Bůh mi daroval hluboce věřící rodiče. Byli jsme dva chlapci a tři děvčata. Jako osmiletý jsem přijal poprvé svatě přijímání a od toho času mě maminka, se kterou mě spojovala hluboká láska, brala velmi často s sebou na mši svatou. Obzvláště jsem se těšil, když jsme šli do jezuitského kostela na májové pobožnosti. Rostla ve mně láska k Panně Marii a ta mě vedla k tichému rozjímání.

V 19 letech začal studovat právo, když jednou jeho matka po mši svaté, na které byla s jednou ze svých dcer, řekla: *Pán mi dal dnes poznat, že jednoho ze svých synů uvidím jako kněze.* Jak to však měla být pravda, když oba její synové studovali práva!

Mladší syn odešel v roce 1923 na letní semestr do německého Kielu, kde se v březnu účastnil duchovních cvičení, a vzápětí nato přijal rozhodující předsevzetí: *Ve svém srdci a ve svém svědomí chci pozorně naslouchat Božímu hlasu a chci věrně následovat volání Boží milosti.*

Příležitost k tomu nastala již v následujících měsících: *Začal ve mně silný duchovní boj. Viděl jsem náboženskou a mravní bídu tohoto přístavního velkoměsta... Tu se ve mně probudila touha získávat duše pro Krista Krále. V červenci jsem se vrátil domů s rozhodnutím stát se knězem.*

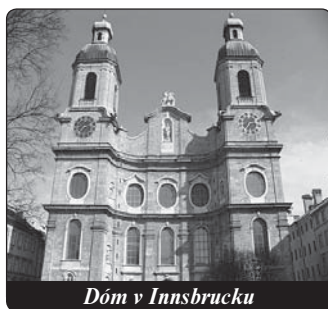
Když se to rodiče dověděli, ještě znásobili svoje modlitby.

P. František Reinisch

František ukončil styky s jistou dívkou, se kterou se rok scházel, a na podzim 1923 začal studovat v Innsbrucku filosofii. Po dvou letech odešel do kněžského semináře v Brixenu.

Vyprávěl: Brixen, to bylo úžasné období. Ale během druhého ročníku na mne den ze dne s větší tíhou doléhala nutnost definitivně se rozhodnout... Ve třetím ročníku teologie jsem přijal nižší kněžská svěcení, ale podjáhensví přede mnou stálo jako nesplnitelný požadavek. Bezvýhradná odevzdanost na celý život, to se mi zdálo příliš těžké. Přemýšlel jsem o tom, že odejdu. Začátkem dubna 1928 se v mém nitru vše uklidnilo a vyjasnilo. Rozhodnutí přijmout podjáhenské svěcení 13. května 1928 bylo už pevné.

Dom v Innsbrucku

Co však vedlo k tak náhlé a zjevné změně názoru?

Mnoho se za mne modlili. V polovině dubna mi otec napsal: „Maminka se začátkem dubna musela podrobit těžké operaci hrdla. Ležela na operačním stole bez narkózy dobrou hodinu.“

Skutečně, matka si musí syna kněze vyprositi modlitbami a obětmi. A co Bůh a Panna Maria jednou začali, (...) úspěšně přivedou k cíli. S velkou radostí jsem přijal svěcení na podjáhna. Na slavnosti byli přítomni drazí rodiče a sourozenci.

Na svátek svatého Petra a Pavla roku 1928 přijal pětadvacetiletý František Reinisch v domě v Innsbrucku kněžském svěcení. Později napsal:

Veleknězi Ježíši Kristu jsem tehdy slíbil, že budu milovat Pannu Marii a budu věrný Svatému otci. Tehdy jsem právě od maminky dostal nejkrásnější dar. Svěřila se mi s jedním zážitkem: „Bylo to v Bolzanu na svátek Božího Těla v roce 1903. Neměl jsi tehdy ani půl roku. Když nesli Nejsvětější svátost po ulicích, stála jsem s kočárkem na okraji cesty. Když přecházeli kolem nás s Božským Spasitelem, vyzvedla jsem tě z kočárku, zvedla jsem tě a řekla: »Milý Spasiteli, chceš-li z tohoto chlapce udělat kněze, ze srdce ti ho daruji.« Mlčela jsem o tom a jako tajemství jsem to nosila ve svém srdci. Nechtěla jsem tě přinutit, aby ses stal knězem. A právě proto prožívám dnešní den s velkou radostí - Spasitel moji nabídku přijal. Staň se hodným služebníkem Pána. Od nynějška se budu za tebe modlit a obětovat více než dosud.“

Ještě téhož roku vstoupil František k palotínům v jihoně-

Milostný obraz Panny Marie Pomocnice v domě v Innsbrucku

mecké provincii. *Jako knězi novici skončila mi určitá svoboda a volnost... Utrpení mi působila moje kuřácká vášeň. Po třech týdnech jsem dospěl k závěru, že musím odejít. Ale protože jsem se styděl oficiálně odejít z takového důvodu, pomýšlel jsem na útěk. Noviciát ...byl obklopen zdí vysokou dva metry. První skok se mi nepodařil. Vnitřně mi bylo jasné: „Zůstaň!“ Když jsem přišel do lurdské jeskyně, cítil jsem, jako by mě někdo pevně držel. Vnitřně jsem krvácel, navenek jsem začal plakat. Boj byl rozhodnutý. Zůstal jsem. A od té chvíle byl konec s mým náruživým kouřením.*

Tento pro jeho povolání tak klíčový zážitek spolu s jinými duchovními zápasy přiměly Františka, aby pokorně uznal: *Právě jako kněz pocituji celou svou bezmocnost a ubohost. Pokud se to, co je zcela lidské, neodstraní a dokud kněžská podstata nezačne zářit jako křišťál, dotud je třeba mnoho bojů a obětí, ale ještě více pomocníků, kteří se v pozadí modlí a obětují za svatě žijící kněze.*

V průběhu dalších let František Reinisch pozeňnaně působil mezi mládeží jako exercitátor v Schönstattu. Po celém Německu vedl duchovní obnovy a duchovní cvičení a přednášel, dokud si ho nevyšimlo gestapo. V roce 1940 obdržel zákaz kázání a veřejného vystupování.

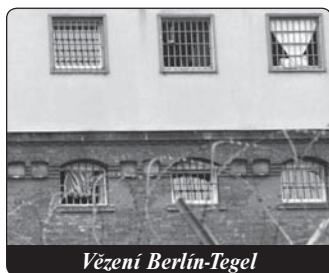
Na velikonoční úterý dostal povolávací rozkaz do wehrmachtu. Tehdy si František vzpomněl na matčina slova: *Vždy tak, jak chce Bůh!*

Měl nepodplatitelný cit pro spravedlnost a po těžkém vnitřním boji mu proto bylo napros-

to jasné: *Nesložím přísahu věrnosti Hitlerovi, protože to tak ode mne chce Bůh.* Byl si přitom vědom, že takové odmítnutí se rovná trestu smrti.

Po několika dnech cestoval P. Reinisch naposled ke svým rodičům, aby jim oznámil svoje rozhodnutí a rozloučil se s nimi. Když se všichni tři spolu na woltenském hřbitově modlili křížovou cestu, při 13. zastavení chytil František svou matku za obě ruce a zeptal se: *Dokážeš i ty být matkou bolesti, která nese svůj kříž a nevzdává se?* Ona odpověděla: *Když mi Bůh dá sílu, tak to dokážu.*

Už pět dní nato byl devětatřicetiletý kněz zatčen a odvečen do vězení Berlín-Tegel. V posledních čtyřech měsících života si jednou do svých zápisků poznamenal: *Velmi rád vzpomínám na poslední dopis od rodičů, kde mi moje maminka na závěr napsala slova, která jsou pro mne balzámem ve chvílích strachu: „Františku, zůstaň věrný!“*

Vězení Berlín-Tegel

Když mu 20. srpna 1942 v předvečer popravky přečetli rozsudek smrti, pater Reinisch klidně a s jistotou prohlásil: *Odsouzený není revolucionář ani nepřítel státu nebo národa, který bojuje pěší nebo násilím. Je to katolický kněz, který používá zbraně ducha a víry. On ví, za koho bojuje.*

Po půlnoci se naposled vyzpovídal a vděčně přijal svaté přijímání. Ráno 21. srpna klidně kráčel na popravu. Rodičům, kteří zemřeli oba v roce 1945, zanechal své poslední cennosti: kříž a knihu Nového zákona.

Pramen: P. Klaus Brantzen, Pater Franz Reinisch - Märtyrer der Gewissenstreue. Z Vítězství srdce 74/2010 přeložil -lš-

MODLITBY ZA KNĚZE

Můj Ježíši, prosím tě za celou církev. Uděl jí lásku a světlo Ducha Svatého, učíš slova kněží účinná, aby prolomila i nejzatvrzejší srdce a přiměla je vrátit se k tobě. Pane, dej nám svaté kněze a ty sám je zachovej ve své milosti. Dej, ať je všude provází moc tvého milosrdenství, a chraň je před nástrahami, které ďábel nepřestává strotit všem kněžským duším. Ať tvoje milosrdenství rozptýlí všechno, co by mohlo poskvřnit svatost kněze, vždyť ty jsi všemohoucí. Uděl své zvláštní požehnání a světlo kněžím, u kterých se budu ve svém životě zpovídat.

(sestra Faustyna)

LITANIE ZA POSVĚCENÍ KNĚŽÍ

Pane, dej nám kněze.

Pane, dej nám svaté kněze.

Pane, dej nám mnoho svatých kněží.

Královno kněží, dej nám svaté kněze.

Svatý Josefe, patrone svaté církve, dej nám svaté kněze.

Svatí patriarchové a proroci, dejte nám svaté kněze.

Svatí mučedníci a svaté panny, dejte nám svaté kněze.

Svatí biskupové a vyznavači, dejte nám svaté kněze.

Svatí zakladatelé řeholních řádů, dejte nám svaté kněze.

Svatý Antonín Paduánský, ochránce Eucharistie, dej nám svaté kněze.

Svatý Pasquale Babylone, dej nám svaté kněze.

Svatý Jene Maria Vianney, vzore kněžské svatosti, dej nám svaté kněze.

Svatý Františku Xaverský, patrone misijních kněží, dej nám svaté kněze.

Svatá Terezie z Lisieux, oběti za posvěcení kněží, dej nám svaté kněze.

Svatí a světice nebes, dejte nám svaté kněze.

Pro důstojné slavení nejsvětější Oběti dej nám svaté kněze.

Pro každodenní mši svatou dej nám svaté kněze.

Pro sycení věřících Chlebem života dej nám svaté kněze.

Pro důstojné slavení božského kultu dej nám svaté kněze.

Pro znovuzrození duší ve křtu svatém dej nám svaté kněze.

Pro výuku dětí ve svatém náboženství dej nám svaté kněze.

Pro růst mládeže v bázni Boží dej nám svaté kněze.

Pro hlásání slova Božího dej nám svaté kněze.

Pro odhalování a potírání bludných nauk dej nám svaté kněze.

Pro utvrzování pochybujících ve víře dej nám svaté kněze.

Pro podporu a povzbuzení těch, kteří váhají, dej nám svaté kněze.

Pro hledání a záchranu ztracených duší dej nám svaté kněze.

Pro žehnání svatých manželství dej nám svaté kněze.

Pro konsolidaci a podporu křesťanských rodin dej nám svaté kněze.

Pro doprovod našich umírajících dej nám svaté kněze.

Pro ukládání našich zemřelých k věčnému odpočinku dej nám svaté kněze.

Pro slávu Boží a pokoj lidí dobré vůle dej nám svaté kněze.

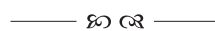
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.

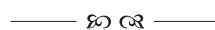
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Modleme se.

Probuď, Pane, v lůně své církve ducha zbožnosti a síly, ať učiní z tvých kněží věrné služebníky oltáře a svědomité strážce tvého slova. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Ježíši, věčný Veleknězi, probuď v mnoha mladých duších touhu stát se svatým a stát se knězem pro dobro duší. Vlij do srdcí těch, které voláš ke své službě, horoucí touhu po svatosti a po apoštolátu. Ať jsou tvoji kněží anděly čistoty, milovníky chudoby, působiví ve slovech i skutcích. Amen.

Bože, ty jsi ustanovil svého Syna věčným Veleknězem, dopřej těm, které jsi povolal jako své služebníky a správce svých tajemství, aby byli bdělí a věrní ve své službě až do dne tvého příchodu. Skrze Krista našeho Pána. Amen.

Podle: www.piccolifigli dellaluce.it

Terezie Sanchez de Cepeda y Ahumada se narodila r. 1515 ja-

ko třetí z dvanácti dětí ve šlechtické rodině. Její otec byl Žid, který konvertoval ke křesťanství. Zvídavé, temperamentní a veselé dítě vychovávala zbožná matka a na doporučení otce se učilo číst a psát. Podle podání chtěla již jako sedmiletá postoupit spolu se svým bratrem mučednickou smrt v boji proti Maurům. Když jí ve 12 letech zemřela matka, zasvětila své srdce Panně Marii. Roku 1530 šla na další výchovu do kláštera augustiniánek a vrátila se odtud po dvou letech ze zdravotních důvodů. Roku 1535 pod vlivem dopisů svatého Jeronýma a ze strachu před peklem vstoupila ke karmelitánkám v Avile. Rozchod se světem byl pro ni „jako by se jí oddělily od sebe všechny kosti“.

Po ročním pobytu v klášteře se zhroutila a žila několik dní v kómatu zcela ztuhlá, pokládali ji za mrtvou a málem ji za živa pochovali. Zůstala dlouho ochrnutá a ještě po třech letech nebyla schopna sama chodit. Pak se dostavila první mystická vidění. S velkou statečností přestála další těžké nemoci, bolesti a zkoušky. Roku 1539 před obrazem trpícího Krista došlo k „obrácení“ a dalšímu prohloubení vnitřního života. V klášteře ji však nebrali vážně, dokonce byli proti ní zaujati. Smrt jejího otce r. 1543 a četba Vyznání svatého Augustina a opětovné setkání s Kristem roku 1554 vedly, jak to nazvala, ke „konečnému obrácení“: k existenčnímu zážitku, jak velice ji Bůh miluje. Ve Františkovi de Borja našla duchovní oporu. Roku 1556 slavila duchovní zasnubení s Kristem a roku 1557 se stal jejím duchovním vůdcem jezuita Baltazar Álvarez.

V následujících letech bylo její povolání stále zřetelnější. Z vnitřních „rozhovorů s anděly“ rostla její síla, moudrost a láska, které ji tak proslavily. Roku

Svatá Terezie z Avily

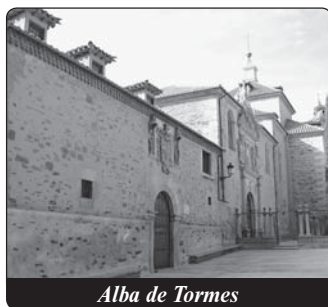
1560 prožila vidění pekla, které ještě více posílilo její touhu po dokonalosti. Za velkého protiventství ze strany spolusester zahájila reformu karmelitánského řádu, inspirována vzpomínkami na poustevníky na hoře Karmel a reformami františkánů, které provedl Petr z Alkantary, její nový zpovědník. Po odporu ve vlastním řádu a po pobytu v klášteře v Toledu, kde začala psát autobiografii, obdržela povolení k založení reformního

Rukopis sv. Terezie z Avily

kláštera v Avile. Zrodil se řád bosých karmelitánek s přísnou klášterní kázní. Terezie přijala jméno „od Ježíše“.

Terezie se dokázala prosadit proti odporu svých spolusester, vedení řádu i světských úřadů. Papežský nuncius ji nazval „potulnou ženou“. Do roku 1567 založila čtyři kláštery podle nové řehole, pak poznala sv. Jana od Kříže a založili spolu další reformní kláštery pro muže. Celkem založila 15 ženských, 16 mužských klášterů a jednu misijní stanici. To měla být místa, která pomáhala Církvi proti hrozbě protestantismu a kde se konaly modlitby za Indiány. Ve své knize „Kniha o zakládání“ podává o tom později zprávu. Protože tyto kláštery stá-

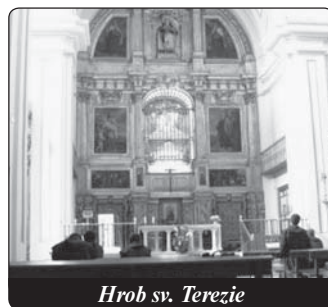
Alba de Tormes

le podléhaly karmelitánskému řádu, nebyla o těžkosti nouze. Teprve v roce 1581 došlo z papežského nařízení k odloučení reformních klášterů a vznikly dvě větve bosých karmelitánů. Po její smrti roku 1593 to byly již samostatné kláštery

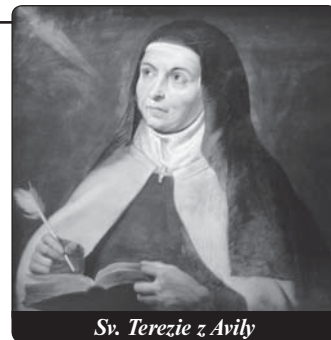
Její spisy dokazují, že se jedná o mystičku, jaká nemá dosud ani později obdoby v hloubce duchovního života. Ve svém prvním díle „Kniha mého života“ popisuje svou cestu až do konečného obrácení 1554, své mystické zážitky, své extáze, vidění a konečně založení prvního kláštera. Edit Steinová po přečtení knihy prohlásila: „To všechno je pravda.“ V letech 1566–1567 napsala knihu „Cesta k dokonalosti“ jako příručku klášterního života, který je charakterizován láskou, vnitřní svobodou, pokorou a modlitbou. První vydání musela upravit, protože inkvizice dílo kritizovala jako projev útisku ženy v církvi a ve společnosti.

Kniha o zakládání vznikla v roce 1573–1582. Pojednává o zakládání kláštera a o modlitbě. Roku 1577 napsala knihu *Hrad v nitru*, úvod do duchovního života na příkladu sedmi komnat v hradě, kde člověk pod Božím vedením dospěje k dokonalosti. Je to klasické dílo světové literatury.

K jejímu dílu patří také na 16 000 dopisů, a 400 dopisů, které obdržela. Tím vším si vysloužila titul *Doctrina mystica*. Platí za největší mystičku všech dob a její místo v mystice je obdobou místa, jaké zaujímá To-

Hrob sv. Terezie

Sv. Terezie z Avily

mas Akvinský v dogmatice. Při jedné vizitační cestě zemřela v klášteře Alba de Tormes, který založila. Když umírala, radovala se, že nebyla vyloučena z církve jako heretička.

Ve spisu „Kniha o Pánově milosrdenství“ popisuje mystický zážitek „probodění srdce“, který Bernini zvěčnil v mramorovém sousoší: „Viděla jsem vedle sebe po levé straně anděla v lidské podobě, nebyl velký, nýbrž malý a krásný. V ruce držel dlouhé zlaté kopí a na hrotu se mi zdálo, že má malý plamen: Přistoupil ke mně a probodl mé srdce až dovnitř, a když šíp vytáhl, zdálo se mi, že vytáhl vnitřek mého srdce. Když mě opustil, planula jsem ohnivou láskou k Bohu.“

Bůh nebyl pro Terezii nějakou vzdálenou mocí, ale Člověkem Ježíšem, k němuž chovala vnitřní přátelství. Modlitba pro ni není jen modlitba slov, nýbrž je to vnitřní modlitba, „pobyt u přítele, který nás miluje“. Úsilí o dokonalost vlastní silou vede k neurózám a farizejské pýše. Boží přítomnosti skrze modlitbu otevírá důvěru, že Bůh daruje člověku dokonalost.

Když bylo její tělo po dvou letech exhumováno, bylo zcela neporušené. Nyní odpočívá Terezie z Avily v klášterním kostele v Alba de Tormes, který patří k nejnavštěvovanějším poutním místům Španělska. V roce 1898 bylo započato se stavbou nové baziliky, která je dodnes nedokončena. Má být dostavěna do roku 2014 ke 400. výročí blahorečení nebo o rok později k 500. výročí narození této světice.

Pramen: Ökumenisches Heiligenlexikon

Překlad -lš-

Svatá Terezie z Avily a Eucharistie

Setkání s Ježíšem Kristem se uskutečňuje nejen v rozjímání Písma svatého a ve styku s lidmi a v každodenní modlitbě, nýbrž především zcela *reálně* v klanění Nejsvětější svátosti a ve svatém přijímání.

Pán dal svaté Terezii tak živou víru, že se vnitřně smála, když slyšela druhé, že by byli rádi, kdyby mohli žít za časů, kdy Ježíš Kristus, naše nejvyšší dobro, přebýval na zemi. Kladla si otázku, proč tak smýšlejí, když mají Ježíše stejně přítomného v Nejsvětější svátosti, jako kdysi na zemi (Cesta 34,7).

To, co se děje, je plná skutečnost

Terezie si představovala Pána při svatém přijímání, jak vstupuje do jejího nitra. „Snažila se ze všech sil odpoutat se ode všech vnějších věcí, aby se s Ním uvnitř setkala. Přitom usilovala o takovou usebranost, aby všechny její smysly poznávaly tak veliké dobro. (...) I když nepociťovala právě žádnou zbožnost, její víra ji však ujišťovala, že je to plná skutečnost“ (srov. Cesta 34,8).

To, co se nyní děje, je plná skutečnost. Nepotřebujeme hledat v dálce nic jiného (Cesta 34,9).

Využití času setkání s Kristem

Vycházela z modlitby *Otče náš* a sděluje nám, jak důležitý je okamžik svatého přijímání pro vnitřní setkání s Ježíšem. Tento okamžik prožívala často jako vnitřní sjednocení, ve kterém ji chtěl Ježíš osobně vyučovat. Protože tuto formu svátostného přijetí spolu se svatými pokládala za nejdrahocennější zážitek modlitby, chtěla, aby její sestry využily tento čas s Ježíšem.

Vždyť v onom Chlebu máme k Němu přístup. Když právě přijmete Pána, máte Ho v sobě v jeho vlastní osobě, snažte se zavřít tělesné oči a otevřít zrak svého srdce! Když se to stane vašim obyčejem, uvidíte Ho mnoha způsoby a v míře, v jaké si to budete přát (Cesta

34,13). Setrvejte s Ním rády, nepromarněte tuto tak dobrou příležitost, jako je hodina po svatém přijímání, abyste s Ním rozmlouvaly (Cesta 34,11).

Skrytý, ale pro duši zjevný

Terezie znala výzvu víry, co znamená skrytá přítomnost Krista zahalená ve svátostných způsobech chleba a vína, ale doufala, že Ježíš se zjevuje očím duše. Ale Terezie viděla zcela zřetelně, že toto zahalení je pro člověka jediná možnost, protože jinak by nemohl snést pohled na lidství i božství Krista, tak uchvacující je to pohled.

Na základě naší slabé přirozenosti by to nikdo nesnesl (...), teprve při pohledu na věčnou Pravdu pochopíme, že všechno, co se zde na zemi jeví jako žádoucí, je jen lež a podvod (Cesta 24,10). Když vidím tak veliký majestát ukrytý v tak malé věci, jako je Hostie, pak je tomu tak, že obdivuji v tom velkou moudrost a nevím, jak mi mohl Pán dát odvahu a sílu, abych se k němu přiblížila (Život 38,21).

Křehkost a vznešenost

Terezie nám zde darovala dvě perly poznání. Předně nám malá a křehká Hostie připomíná Dítě v jeslích, které chceme přijmout se vši něžností. Současně ale vidíme a zakoušíme majestát a vznešenost, který přesahuje všechno, co si ve své slabosti můžeme představit, neboť jde o velikost, která není z tohoto světa. Nyní chápeme její zvolání: *Ó můj Pane, kdybys nám nezahálil svou velikost, pak bychom často váhali, něco tak nečistého a ubohého spojovat s tak velkým majestátem (Život 38,19).* Toto přímo drastické vyjadřování neznamená znehodnocení vlastní přirozenosti, nýbrž odpovídá hlubo-

kému pochopení, jak zcela jiný je Bůh a jeho nezměřitelná láska k jeho tvorům.

Terezii se spásné působení Svátosti jeví nejen vzhledem k duši, ale bylo je možno vnímat dokonce fyzicky:

Nevěříte snad, že tento svatý Pokrm je potravou pro tělo a významným lékem i pro tělesné potíže? Jsem si jista, že tomu tak je (Život 34,7).

Ve svátostném setkání s Kristem prožívala Terezie někdy tělesné uzdravení a v tomto okamžiku přijímala velké milosti a zjevení (Život 39,22n).

Setrvat v Kristově lásce

Někdy - skoro vždy, alespoň po většinu času - jsem dospěla po svatém přijímání do klidu. Někdy, když jsem se sytila jen touto Svátostí, cítila jsem se duševně i tělesně tak dobře, že jsem se tomu divila (Život 30,14). Terezie žila v síle této Svátosti a usilovala setrvat v milované Ježíšově přítomnosti. Toto setrvání v Ježíšově přítomnosti chápala světice jako vděčnou a plodnou vzpomínku na Kristovu lásku, která měla naplnit a formovat všední den:

Vždy, když myslíme na Krista, musíme pamatovat na lásku, s jakou nám prokazuje tolik milostí, a jak velkou lásku nám Bůh ukázal, když nám dal tak velký důkaz lásky, kterou má k nám, neboť láska přináší lásku (Život 22,14).

Nejvyšší forma modlitby

Pro Terezii bylo svaté přijímání nejintenzivnějším způsobem setkání Boha a člověka a také nejvyšší formou modlitby, protože přijímajícímu se dostává zcela zvláštním způsobem Kristovy lásky. Zde se opět skrývá jedna z perel velké světice, pro-

tože modlitba není jen jednání, ale také milost, dar Boží lásky v nás a nám.

Ježíš znal naši slabou přirozenost a naši závislost na méněcenných věcech, náš nedostatek lásky a naši malou odvahu. Proto věděl, že naše láska musí být probuzena pohledem na jeho lásku, a to nejen jednou, ale denně. I z toho důvodu se rozhodl zůstat u nás (Cesta 33,2).

Eucharistická adorace a duchovní svaté přijímání

Když se účastníte mše svaté, dcery, a nepřistupujete k svatému přijímání, můžete přijímat duchovně. To přináší veliký užitek. I tehdy se duchovně soustřeďte! Tím způsobem se do našeho nitra hluboce vtiskne láska k Pánu. Protože když se připravujeme na jeho přijetí, nepřestává nikdy udělovat nám nejrůznějším způsobem své dary, aniž chápeme, jak (Cesta 35,1).

Pánova touha

Eucharistie byla pro Terezii středem tajemství Církve, její přijetí nevhodnějším okamžikem setkat se *in persona* s Ježíšem Kristem, rozmlouvat s Ním, naslouchat Mu. Trvalá Pánova eucharistická přítomnost je výrazem jeho touhy prokazovat lidem vykupující lásku:

Neboť On všechno snáší a všechno chce snést, jen aby našel duši, která Ho s láskou přijímá a v sobě chová, tak je vaše duše jeho (Cesta 35,2).

*Citované prameny:
Cesta k dokonalosti
(Camino de perfeccion)
Život (La vida)
Podle Škola modlitby na
<http://zeitzubeten.org>
Překlad -lš*

Dnešní evangelium nám připomíná, že Ježíš nadále posílá své učedníky do světa, aby hlásali příchod Božího království a přinášeli světu mír tak, aby začali navštěvovat dům za domem, rodinu za rodinou, město za městem. Já jsem přišel jako posel onoho míru k vám, dětem svatého Ondřeje, a chtěl bych vás posílit ve víře (srov. Lk 22,32). S určitým vnitřním dojetím zdravím vás nedaleko od místa, kde můj milý předchůdce papež Jan Pavel II. před třiceti lety slavil s vámi mši a přivítalo ho největší množství lidí, jaké se kdy v dějinách Skotska shromáždilo.

Od té historické návštěvy se ve Skotsku a v církvi této země mnoho událo. S velkým uspokojením konstatuji, že výzva papeže Jana Pavla II. k vám, abyste šli vpřed ruku v ruce se svými spolukřesťany, vedla k větší důvěře a k většímu přátelství s příslušníky skotské církve, skotské episkopální církve a dalšími. Chtěl bych vás povzbudit, abyste se i nadále spolu s nimi modlili a pracovali na výstavbě světlejší budoucnosti Skotska, které staví na našem společném křesťanském dědictví. V dnešním prvním čtení jsme slyšeli svatého Pavla, jak vyzývá Římany k uznání, že všichni jako Kristovy údy patříme k sobě (srov. Řím 12,5), abychom žili ve vzájemné úctě a lásce. V tomto duchu zdravím ekumenické zástupce, kteří nás poctili svou přítomností. Na tento rok připadá čtyřsté padesáté výročí reformačního parlamentu, ale také sté výročí Světové misijní konference v Edinburghu, která se pak pokládá za hodinu zrození moderního ekumenického hnutí. Děkuje Pánu za příslib, kterým je porozumění a ekumenická spolupráce směřující k svornému svědectví spásonosné pravdy Božího slova v dnešní rychle se měnící společnosti.

Mezi rozličnými dary pro výstavbu církve, které svatý Pa-

Dědici svatého Niniána

Z homilie Benedikta XVI. při mši svaté v Glasgowě 16. září 2010

vel vypočítává, je také dar vyučování (srov. Řím 2,7). Hlásání evangelia bylo vždy doprovázeno úctou ke slovu: k inspirovanému Božímú slovu a kultuře, ve které toto slovo zapouští kořeny a vzkvétá. Zde ve Skotsku mám na mysli tři středověké univerzity, které v této zemi založili papežové včetně univerzity svatého Ondřeje, jejíž šestisté výročí založení se blíží. V posledních třiceti letech se katolické školy podporované civilními úřady vyrovnávaly s úkolem nabídnout většímu počtu žáků široké vzdělání a to pomohlo mladým lidem nejen na cestě duchovního a lidského růstu, nýbrž jim to umožnilo také přístup k profesnímu a veřejnému životu. To je znamením velké naděje pro církve a já povzbuzuji katolické odborné síly, skotské politiky a učitele, aby nikdy neztráceli ze zřetele, že mají dávat své nadání a zkušenosti do služeb víry a zahrnout do toho také na všech úrovních moderní skotskou kulturu.

Evangelizace kultury je v naší době o to důležitější, že „dik-tatura relativismu“ hrozí zatemnit neměnné pravdy o podstatě člověka, jeho určení a nejvyšším Dobru. Existují nyní snahy vytlačit náboženskou víru z veřejného života, privatizovat ji

a představit jako ohrožení rovnosti a svobody. Ve skutečnosti je však náboženství zárukou pravé svobody a naší pozornosti k tomu, abychom každého člověka pokládali za bratra nebo sestru. Z toho důvodu apeluji zvláště na vás, věřící laiky, abyste v souladu s povoláním a posláním, které vyplývá ze křtu, byli nejen veřejně vzory víry, nýbrž abyste také na veřejnosti dokázali obhajovat moudrost a názory z víry vyplývající. Veřejnost dnes potřebuje jasné hlasy, které zdůrazňují naše právo žít nikoliv v džungli sebezničujících a divokých svobod, nýbrž ve společnosti, která se stará o pravé blaho občanů a vzhledem k jejich slabosti a nejistotě jim nabízí orientaci a ochranu. Nebojte se vzít na sebe tuto službu svým bratřím a sestrám, jakož i budoucnosti vašeho milovaného národa.

Svatý Ninián, jehož svátek dnes slavíme, se nebál být osamělým hlasem. Ve šlépějích učedníků, které před ním vyslal náš Pán, byl Ninián jedním z nejstarších katolických misionářů, kteří přinesli svým britským současníkům dobrou novinu o Ježíši Kristu. Jeho misijní chrám v Galloway byl centrem první evangelizace této země. V tomto díle dále po-

kračovali svatý Mungo, patron Glasgowa, a další světci, mezi něž jako největší patří svatý Kolumbán a svatá Markéta. Jimi inspirováni po mnoho staletí četní muži a ženy usilovali o to, předat víru i vám. Snažte se být hodni této velké tradice! Nadchněte se vždy znovu zvoláním svatého Pavla z prvního čtení: *V horlivosti neochabujte, duchem buďte horliví, služte Pánu v naději, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí* (Řím 12,11-12).

Chtěl bych zvláštní slovo adresovat skotským biskupům. Milí bratři, chtěl bych vás povzbudit v pastýřské péči o skotské katolíky. Jak víte, patří vaše první pastorační povinnosti vašim kněžím (srov. *Presbyterorum Ordinis*, 7) a vašemu posvěcení. Jako oni jsou pro katolické farnosti druhým Kristem, tak vy jim buďte pro ně. Ve své bratrské službě žijte pro své kněze jako vzor dokonalosti v lásce, která vychází z Krista, tím, že s nimi spolupracujete, zvláště s těmi, kteří mají malý styk se svými spolubratry. Modlete se s nimi o povolání, aby Pán poslal dělníky na svou zeň (srov. Lk 10,2). Právě tak jako Eucharistie tvoří církev, tak kněžství je středem života církve. Zasadujte se osobně o to, vytvořit ze svých kněží skupinu mužů, kteří podněcují ostatní, aby se zcela dali do služeb všemohoucího Boha. Pečujte také o vaše jáhny, jejichž služba je zvláštním způsobem přiřazena k biskupům. Buďte jim otci a rádci ve svatosti a povzbuzujte je, aby jako hlasatelé při výkonu svého poslání, k němuž jsou povoláni, rostli v poznání a moudrosti.

Milí skotští kněží, jste povoláni ke svatosti a k tomu, abyste sloužili Božímú lidu tím, že uvádíte svůj život do souladu s tajemstvím Pánova kříže. Hlásejte evangelium s čistým srdcem a s čistým svědomím. Odevzdejte se zcela Bohu a staňte se pro mladé muže zářícím vzorem svatého, prostého a radostné-

NEJMÉNĚ TOLEROVANÉ NÁBOŽENSTVÍ

Prominentní francouzský intelektuál Bernard Henri Lévy, který sám sebe prohlašuje za ateistu, velmi lituje, že se na papeže zaměřuje tolik útoků. „Hlas papeže je velmi důležitý, ale my jsme vůči němu krajně nespravedliví.“ „Nejsem katolík, ale myslím, že existují předsudky a obzvláště silný antiklerikalismus, který v Evropě enormně narůstá. Útoky na náboženství mají různá měřítka.“ „Ve Francii se hovoří o poškozování židovských a muslimských hřbitovů, ale nikdo neví, že katolické hřbitovy jsou soustavně pustošeny.“ Existuje právo kritizovat náboženství, ale u intelektuálů se projevuje značná nevyrovnanost. Muslimů se intelektuálové zastávají, ale katolíků mnohem méně.

Kath-net

ho života: Jistě pak vyjdou sami vstříc vašemu přání, aby se rozhodli připojit se k vaší cílevědomé službě Božimu lidu. Kéž vás inspiruje příklad svatého Jana Ogilvie v jeho sebeobětování, nezištnosti a statečnosti. Podobně bych chtěl povzbudit skotské mnichy, řeholnice a řeholníky, aby byli světlem na vrcholu hory a žili autentickým křesťanským životem v modlitbě i ve skutcích, který zářivým způsobem svědčí o síle evangelia.

Nakonec bych chtěl říct ještě slovo vám, mladí skotští katolíci. Naléhavě vás vybízím, abyste žili životem, který je důstojný vašeho Pána a vás samotných. Den co den stojí před vašim zrakem četná pokušení – drogy, peníze, sex, pornografie, alkohol – o nichž vám svět namlouvá, že vám přinesou štěstí, ale tyto věci jsou ničivé a rozporné. Jen jedno je trvalé: láska, jakou má Ježíš osobně ke každému z vás. Hleďte ho, poznávejte ho a milujte ho, pak vás vysvobodí z otroctví lákavé, ale povrchní existence, pro kterou dnešní společnost tolik horuje. Odložte, co je bezcenné, a učte se své důstojnosti jako Boží děti. V dnešním evangeliu nás Ježíš prosí, abychom se modlili o povolání: Modlím se za to, aby mnozí z vás poznali a zamilovali si Ježíše a skrze toto setkání dospěli k tomu, že se zcela odevzdají Bohu, především ti z vás, kteří jsou povoláni ke kněžskému nebo řeholnímu životu. To je volání, se kterým se Bůh na vás obrací. Dnešní církev je vaše!

Drazí přátelé, ještě jednou vyjadřuji svou radost nad tím, že jsem mohl s vámi slavit tuto mši. Rád vás ujišťuji svou modlitbou ve staré řeči vaší země: Sith agus beannachd Dhe dhuib uile; Dia bhi timcheall oirbh; agus gum beannaicheadh Dia Alba. Boží mír a požehnání s vámi se všemi. Bůh vás opatruj, Bůh žehnej skotskému národu!

Podle Kath-net
Překlad -lš-

Jsmo katolíci?

Jak mnoho katolíků je si vědomo významu a působení křtu svatého a své víry? Kolik z nich má církev za svou Matku a žije skutečně v jejím společenství? Má být církev zážitkem jen pro mystiky, světce a církevní učitele, nebo má být každodenní zkušeností každého křesťana?

„Milujme Pána našeho Boha; milujme svou Církev... milujme Ho jako svého Otce a Církev jako svou Matku“ (sv. Augustin). „Nikdo nemůže mít Boha za svého Otce, kdo nemá Církev za svou Matku“ (sv. Cyprián). „Tam, kde je Církev, je také Svatý Duch, a kde je Svatý Duch, je také Církev a všechny milosti“ (sv. Irenej Lyonský).

První církevní učitelé, světci a koncily všech staletí jednoznačně zdůrazňovali: Patřit k Ježíši, patřit k jeho tělu znamená patřit k církvi. Milovat Ježíše znamená milovat církev. Ve světle těchto výpovědí církevních Otců prvních staletí reagují katolíci právem rozhořčeně, když média nebo jednotlivé osoby pravdu o církvi vědomě nebo z ignorace překrucují. Ale jsou křesťané, kteří místo na autory pomluv se rozhořčují nad papežem a církvi.

Autor Ulli Schauen vydal knížku „Breviř člověka, který nenávidí církev“. Televize ZKD ho pozvala k diskusi o jeho nenávisti vůči církvi. Ukázalo se, že Schauen je naprostý ignorant, pokud jde o církevní tematiku. V závěru debaty začal hovořit o kázání Benedikta XVI. na závěr Roku kněží (11. 6. 2010). Papež v něm komentuje text liturgie, konkrétně 23. žalm *Hospodin je můj pastýř*. Tento žalm mezi jiným hovoří o Hospodinu jako o univerzálním Pastýři: „Tvůj kyj a tvá hůl, ty jsou mou útěchou.“

Pastýř potřebuje kyj proti divokým zvířatům, která by chtěla vtrhnout do stáda, proti zlodějům, kteří hledají kořist. Vedle

kyje stojí hůl, která dává oporu v těžkých úsecích a pomáhá je překročit. Obojí patří ke službě církve, ke službě kněze. I církev musí používat pastýřský kyj, kterým chrání víru proti padělatelům, proti vedení, která jsou sváděním. Právě použití kyje může být službou lásky.

Dnes vidíme, že to není láska, když je v kněžské službě trpěno nedůstojné chování. Láskou není ani to, trpět bludnou nauku, která působí pitvoření a narušování víry, jako bychom si víru sami vynalézali. Jako by to již nebyl Boží dar, drahocenná perla, kterou si nesmíme nechat vzít. Kyj se ovšem musí stát současně pastýřskou hůl, která lidem pomáhá následovat Pána na obtížných cestách.

Tato papežova slova nepotřebují žádný další komentář, každý rozumí, co má na mysli. Kněží jsou pastýři a k jejich úkolům patří také neohroženě chránit své stádo před bludem, před mylnou naukou, před levnými svody a nabídkami tohoto světa.

Jak však interpretuje tato slova „muž, který nenávidí církev“? Schauen v nich vidí výzvu papeže, aby kněží používali rákosku a tělesné tresty. Na otázku biskupa Launa, zda papež opravdu výslovně hovoří o používání tělesných trestů, odpověděl: „Výslovně to neřekl, ale každý ví, co tím myslí.“

Je to ignorace, hloupost, nebo vědomé očerňování papeže a církve? Na Schauenově knížce je nejsmutnější nikoliv jeho vlastní nenávist, ale katolíci, kteří papeže ani nečtou, ani neposlouchají a vlastně se o něho nezajímají, ale když uslyší taková slova nepřátel, horší se nad tím, co papež údajně řekl, a jsou šokováni z takových mediálních informací.

Jsmo opravdu katolíci?

Není to tedy jen záležitost novinářů a redaktorů, kteří nema-

jí zdání o církvi a o víře, kteří si nedají tu námahu, aby se seznámili s oborem, o kterém chtějí hovořit. Sotva si umíme představit, že by v ekonomické rubrice mohl pracovat ignorant z oblasti ekonomie. Na poli náboženství je však možné všechno.

Problém však je v tom, že nejen tito „církevní“ redaktori, ale i mnoho katolíků nezná vlastní víru. Problém je v kněžích, kteří nejsou schopni patnáctiminutovém kázání říct nic podstatného o víře. Problém je v učitelích náboženství, kteří praktikují „pedagogiku zážitků“, ale nepředávají podstatné vědomosti a znalosti víry a náboženského života. Nechci tím nijak paušalizovat, ale kdybychom tvrdili, že tyto problémy neexistují, znamenalo by to, že nemáme vztah k realitě.

Je-li tedy smutnou skutečností nenávist, s jakou autor pomlouvá papeže, ještě smutnější je nevědomost katolíků v oblasti jejich víry. Nebylo by na čase, abychom všichni zpytovali svědomí a položili si otázku: Jsem skutečně katolík? Znam dostatečně svou víru? Usiluji soustavně o prohlubování těchto znalostí? Co jsem naposledy četl v Písmu svatém, kdy jsem měl naposledy v rukou Katechismus katolické církve?

Jsem katolík jen proto, že rodiče byli katolíci a jejich rodiče byli také katolíci? Je katolictví skutečně moje „víra“, nebo jen moje „kultura“, moje „tradice“? Je víra moje osobní rozhodnutí, anebo je dědictvím tradice? Je to moje hluboké přesvědčení, nebo jen „klobouk“, protože ještě uznávám církevní křest, svatbu a pohřeb?

Řada katolíků je katolíky ze všech možných důvodů, jen ne z přesvědčení o hloubce náboženských pravd. A to už dnes nestačí. Naše kultura a naše země se velkou rychlostí řítí do černé díry bezbožectví a s hrůzou musíme konstatovat, že k tomu přispívají i četní katolíci. ►

► Není to zahanbující, že je tak mnoho katolíků, kteří se tak snadno nechají oklamat a nedokážou dát správnou odpověď, když jde o otázky víry? Pro zachování „dobrého jména“ jsme ji ochotni docela levně zaprotat. Přejímáme chování, způsoby a obyčejy nevěřících. Dnes už nestačí být „nedělním“ katolíkem, nestačí vyznávat víru jen v kostele a pak svým chováním Krista zapírat.

Církev je lidská i božská

Katolická církev je daleka toho, aby se pokládala za dokonalou. Vždy se budou objevovat chyby a hříchy, které oplakáváme a které musí Boží milost napravovat. Dokud lidé hřeší, dotud máme problémy, které musíme překonávat. Ale Pán Ježíš nám slíbil, že brány pekelné církve nepřemohou (srov. Mt 16,18).

Každý katolík se může svobodně rozhodnout, kde vlastně chce stát. Ale nikdo, ani papež nemá právo katolickou církev překrucovat, aby odpovídala jeho mínění, přáním a představám.

Bez ohledu na to, jak je kdo geniální, nikdo nestojí nad učitelským úřadem církve. Ať je postoj politika jakkoliv přesvědčující, nikdo nemá právo překročit přirozený zákon a odmítat nauku církve. Pro každého katolíka musí být samozřejmé, že uznává katolickou nauku jako celek, a nikoliv pouze nějaké výseky, které mu vyhovují. Církev není supermarket. Žádný katolík nemá právo vybírat z „pokladu víry“, co se mu líbí, a odmítat to, co je nepopulární.

Kdo se zastává potratů, není katolík. Nikdy není v pořádku chtít usmrtit nenarozené dítě. Podpora potratů je neslučitelná s katolickou naukou, protože tato nauka chrání základní lidské právo, právo na život od jeho samotného počátku.

Jestliže jste pro homosexuální „manželství“, nejste katolík. Jestliže hájíme manželský

svazek mezi mužem a ženou, neznamená to, že někomu odíráme jeho práva, protože manželství není právo, které přísluší každému stejnou měrou a stejným způsobem, třeba jako právo na svobodný názor. Jednota mezi mužem a ženou je jediný solidní základ, na kterém může stavět rodina, jak to Bůh ve své moudrosti ustanovil. Rodina je první a základní buňka jak církve, tak společnosti.

To, co je absolutně správné a svaté, to se nemění jen proto, že už žijeme ve 21. století. Pravda se nemění proto, že se mění svět. Pravda není relativní. Papež Benedikt již léta upozorňuje na nebezpečí a diktaturu relativismu.

Církev není „něco“, co existuje mimo nás a co si můžeme určovat nebo měnit. Křtem se církev stala naším domovem, naší Matkou, místem, kde žijeme v Kristu a s Kristem, který je Hlavou těla Církve. Křest a víra jsou nezasloužený dar. To neznamená, že bychom nemohli mít někdy v církvi těžkosti. Ale za všech okolností zůstává naší Matkou. Abychom tuto pravdu byli schopni přijímat, zakoušet a prožívat, vyžaduje to naše trvalé obrácení. Z otevřeného Kristova boku jsme se jako křesťané zrodili na stromě Kalvárie, oltáři nového světa. Církvi byly svěřeny svátosti jako prostředky spásy a dar pravdy o vykoupení, aby ji hlásala. Skrze víru jsme denně účastni tohoto nesmírného tajemství, kterému můžeme díky milosti rozumět a prožívat je. Jsme povoláni, abychom církev milovali jako prostřednici života, kterou nám daruje Ježíš Kristus díky své smrti a zmrtvýchvstání. K tomu, abychom zůstali věrnými Božími dětmi, žádná naše oběť není nikdy příliš velká. Vzhůru srdce a vzhůru hlavu! Pán je s námi po všechny dny až do skonání světa.

-sks- 18/2010
Překlad -lš-

Poselství svěřené Mirjaně

Drahé děti! Dnes vás zvu k pokorné - děti moje, k pokorné zbožnosti. Vaše srdce musí být spravedlivá. Vaše kříže at' vám jsou prostředkem v boji proti hříchům dneška. Vašimi zbraněmi at' jsou trpělivost a bezmezná láska. Láska, která dokáže čekat a která vás uschopní rozeznávat Boží znamení, at' váš život skrze pokornou lásku ukazuje pravdu všem těm, kteří ji hledají ve tmě lži.

Děti moje, apoštolové moji, pomozte mi otevřít cesty pro mého Syna. Ještě jednou vás zvu k modlitbě za vaše pastýře. Po jejich boku budu triumfovat. Děkuji vám.

Medžugorje 2. října 2010

KŘESŤANÉ V IZRAELI

Počet křesťanů v Izraeli v posledním roce vzrostl o 1 procento. Obyvatel přibývá ročně 1,8 %. Počet muslimů vzrostl o 28 %, počet Židů o 1,7 %. To znamená, že podíl křesťanů se snižuje. Celkový počet obyvatel činí 7,6 mil., z toho je 5,77 mil. Židů.

(kipa)

MEŠITY MÍSTO KOSTELŮ

Od roku 1990 bylo v Berlíně zrušeno 20 katolických a 20 evangelických kostelů.

V současné době je v Berlíně 100 katolických kostelů a 80 mešit. Od roku 1990 jich přibýlo 10. Protestantů je 200. Žije zde nyní 316 000 katolíků a 660 000 protestantů.

HLAD VE SVĚTĚ

Počet lidí ve světě, kteří trpí hladem, klesl za poslední rok o 98 milionů. Nadále strádá hladem 1 miliarda. Podle údajů OSN umírá každých 6 sekund jedno dítě na následky podvýživy. Vzhledem k růstu cen potravin hrozí nebezpečí, že se situace ještě více zhorší. Dvě třetiny hladovějících žijí v sedmi zemích. Jsou to Bangladéš, Čína, Republika Kongo, Etiopie, Indie, Indonésie, Pákistán.

KULTURA BEZ CITU

Kultura síly, zdraví a krásy činí lidi bezcitnými a bezohlednými. Lidé staří, nemocní a postižení jako by nezasluhovali pozornost a jsou odkazováni na instituce. Společnost, která

sobecky rozděluje jen mezi několik málo lidí to, co Bůh daroval všem, je odsouzena k zániku. Sociální klima se blíží k bodu mrazu. Jeho chlad nepřeje vzniku nového života. Je to úplný opak toho chování, jaké nám prokazuje Ježíšovo Srdce. Toto Srdce chce rozšířit atmosféru tepla, blízkosti a solidarity. Prohlásil to biskup Manfred Scheuer.

ŽÁDNÝ POKROK V EKUMENICKÉM DIALOGU

Metropolita Hilarion prohlásil, že na setkání Komise pro ekumenický dialog ve Vídni nedošlo k žádnému průlommu. Popřel tak katolické zprávy o dobrých výsledcích rozhovorů. Tématem byla „role římského biskupa v prvním tisíciletí“.

Pravoslavní popírají, že by papež měl někdy jurisdikci platnou i pro východní církve. Východ vždy uznával jen své čtyři patriarchy.

PROTI STAVBĚ KATEDRÁL

Ukrajinský a s Moskvou spojený patriarchát podniká kroky, které mají znemožnit stavbu katolické katedrály v Oděse. Má přitom podporu místních úřadů i moskevského patriarchátu. Po lednových volbách v zemi se situace řeckokatolíků zhoršila. Podle sociologického průzkumu žije jen ve městě Oděsa 10 000 řeckokatolíků. Vyhlášená svoboda vyznání tak zůstává jen ryze soukromou věcí.

Kath-net

Svatý růženec a světci (2)

Zaslíbení stará i nová

Blahoslavený Alano della Rupe, duchovní syn svatého Dominika, od něhož pochází dnešní struktura svatého růžence, nám zanechal zaslíbení, která přijal od Panny Marie pro zbožné ctitelce této pobožnosti. Jsou to přísliby věčné spásy, zvláštních milostí, ochrany v nebezpečích, duchovního pokroku a zvláštní slávy v nebi.

Záleží jen na nás, na naší synovské oddanosti a vděčnosti, zda se tato zaslíbení naplní i v našem případě. Tato zaslíbení nám ukazují ještě zřetelněji, jak drahá je modlitba růžence Srdci Panny Marie. Bartolo Longo měl pravdu, když říkal, že „růženec je modlitba nejdražší Panně Marii, nejvíce podporovaná světci, nejvíce praktikovaná mezi národy, nejvíce oslavená Božími zázraky a obdařená největšími přísliby, které svatá Panna učinila“.

Zdá se být nepochybné, že dnes si chce Panna Maria posloužit právě růžencem, aby nás zachránila a zaplavila milostmi. Jen se zamysleme, co nám chce Panna Maria představit ve Fatimě titulem „Růžencová Panna“. Je zřejmé, že právě s růžencem jsou spojeny nejdůležitější věci naší epochy. Když se P. Pia ptali, proč se každý den modlí tolik růženců, odpověděl: „Když ho Panna Maria tak vroucně doporučovala, kdekoliv se zjevila, nezdá se ti, že by to měl být pro nás zvláštní důvod?“ Sestra Lucie nás ujišťuje, že v tomto neklidném světě „by nás Panna Maria zahrнула zázraky, kdyby se všichni každý den modlili růženec“.

Jak mnoho můžeme získat, jestliže se shlukneme kolem naší drahé Matky a Královny a spojíme se s ní požehnaným řetězem růžence. Udělejme to. Usilujme o to každý den, nejen jakkoliv, ale podle našeho

jediného a nejdražšího vzoru: podle světců. Od nich si vyprošujme milost, abychom pochopili hodnotu růžence, krásu růžence a jeho moc. Vyprošujme si od nich sílu, abychom se ho modlili denně věrně a se synovským srdcem.

Řetěz spásy

Může se to někomu zdát neuvěřitelné, ale velký mystik a učitel církve svatý Alfons pokládal spásu své duše za závislou na pobožnosti svatého růžence.

V pozdním věku si jednou večer nemohl vzpomenout, zda se už modlil své růžence. Ptal se bratra, který o něho pečoval, a ten odpověděl: „Myslím, že jste se je modlil.“ Ale svatý Alfons naléhal: „Myslíte, myslíte, ale jste si tím jist? Nevíte, že na této pobožnosti závisí moje spása?“

Intuice spásné síly růžence přivedla Michelangela k tomu, že ve svém nejslavnějším díle, Posledním soudem v Sixtinské kapli, zvěčnil růženec jako řetěz spásy. Na velké fresce po pravé straně majestátní postavy Soudce Ježíše mezi blaženými dušemi, které vystupují do nebe, jsou duše, které tam jsou vytahovány pomocí řetězu růžence, kterého se pevně drží.

Jiný obraz o růženci jako „provazu“ spásy viděl ve svých viděních svatý Jan Bosco.

Velký jedovatý had se chystal vrhnout na svou oběť, ale byl

Blah. Alano della Rupe

spután smyčkou silného provazu. Smyčka ho stiskla a usmrtila. Pak byl provaz uložen do skříňky. Když pak skříňku otevřeli, provaz vytvářel slova *Ave Maria*.

Svatý Jan Bosco to vysvětloval takto: Had představuje ďábla. Smyčka je Zdravas Maria a provaz je růženec, ten je opakování

Zdravas Maria, které poráží všechny ďábelské síly.

Také papež Hadrián VI. tvrdil, že růženec je bič na ďábla. Jsou to stále aktuální slova všemohoucího Boha: *Ona rozdrtí tvou hlavu* (Gn 3,15).

S růžencem v rukou můžeme zvítězit nad temnými silami, jako jsou vášně, nebezpečí všeho druhu, pokušení, která náš přepadají v každé době a na každém místě.

Zachraňuje víru a mravy

Svatý růženec je prostředek záchrany pro duši i pro tělo. Zachraňuje nás před nepřítelem duše, při smrtelných nebezpečích, pomáhá nám zachovat si víru, podporuje při duchovní

obnově a při obnově života, jak zakusil svatý Dominik při potírání hereze albigenských, která ohrožovala křesťanství.

Také svatá Terezie z Lisieux ujišťovala, že modlitba svatého růžence je „kvas, který může obnovit zemi“. A je tomu skutečně tak. Jsou příklady celých oblastí a území díky modlitbě růžence.

Svatý Karel Boromejský ihned po tridentském koncilu zahájil reformu milánské dieceze tím, že zavedl veřejnou modlitbu svatého růžence v každé farnosti. A to přineslo nevidané plody. (Kéž by se tak postupovalo i po II. vatikánském koncilu!)

Ctihodný Vincenc Orsini, arcibiskup z Beneventu, rovněž využil modlitbu růžence „aby obnovil víru a zbožnost svého lidu“. A z výsledku se mohl opravdu radovat.

Svatý Jan Bosco, velký vychovatel mládeže, pokládal modlitbu růžence za základní prostředek své výchovné metody. Když markýz d'Azeglio při návštěvě jeho oratoře obdivoval Don Boskovo dílo, nelíbila se mu jen modlitba růžence, kterou pokládal za neužitečnou, nudnou, a doporučoval její zrušení, ale uslyšel tuto světcovu vlídnou, ale pevnou odpověď: „Já velice trvám na této praxi: na ní stojí moje instituce; byl bych ochoten upustit spíše od jiných, velmi důležitých, ale nikdy ne od této.“

Svatý Jan byl jistě jedním z nehorlivějších zastánců síly svatého růžence jako prostředku proti úkladům ďábla, pro rozkvět víry, pro zachování čistoty u mládeže, jako obrany proti bludům a pro pomoc církvi.

A jinak tomu ani nemohlo být. Růženec je „jedinečná ochrana proti herezím a proti neřestem“, jak čteme v denní modlitbě církve 7. října na svátek Panny Marie Růžencové. Kam tato modlitba vstoupí, tam tento „sladký řetěz, který nás spojuje s Bohem“ (B. Longo) přitahuje duše a zachraňuje je pro věčnost.

(Pokračování)

Překlad -lš-

UČINILS MĚ HLASEM KE CTI MÉHO RODU

Nejsem prostě jen Tvoje Matka, milosrdný Zachránce, nekojila jsem nadarmo Dárce mléka, nikoliv, já Tě prosím za všechny lidi. Učinils mě hlasem a ctí mého rodu. Pro zemi, kterou jsi stvořil, jsem bezpečnou ochranou, pevností a oporou. Ti, které jsi vyhnal z ráje, obrazení svůj zrak ke mně, protože já je tam vedu zpět; vesmír si je vědom toho, že ses narodil skrze mne, moje milované Dítě, věčný Bože.

Romanos Melodos († 560)

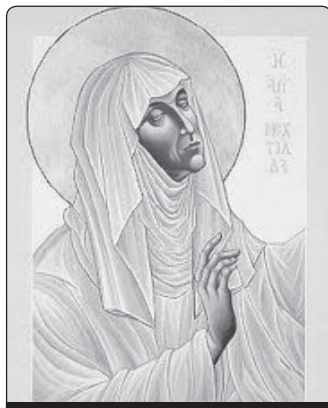
Učitelka duchovního života a autorka modliteb

Osvícena božským darem mystické kontempace složila Matyllda četné modlitby. Je učitelkou věrnou nauce s velkou pokorou, rádkyní, těšitelkou a vůdkyní s darem rozlišování. Čteme o ní: „Rozdávala nauku s takovou hojností, jakou jsme v klášteře nikdy neviděli, a žel, obáváme se, že už podobnou nikdy nevidíme. Sestry se kolem ní shromažďovaly, aby slyšely Boží slovo jako od kazatele. Byla pro všechny útočištěm a těšitelkou a měla od Boha zvláštní dar odhalit každému volně tajemství srdce. Mnoho osob nejen v klášteře, ale také lidé zvenčí, řeholníci i laici, přicházeli z daleka a prožili, jak je tato svatá panna zbavila jejich trápení, a nikde nezakusili takové útěchy jako u ní. Kromě toho složila tolik modliteb, že kdyby byly spojeny, vydaly za svazek větší než žaltář.“ (*tamt.*, VI, 1).

Sjednocena s liturgickou modlitbou

V roce 1261 přišla do klášteře pětiletá dívka jménem Gertruda: byla svěřena do péče Matyldy, sotva dvacetileté, která ji vychovávala a vedla její duchovní život, až z ní učinila nejen vynikající učednici, ale svou důvěrnici. V roce 1271 nebo 1272 vstupuje do kláštera také Matyllda z Magdeburku. Toto místo tedy přijímá čtyři velké ženy – dvě Gertrudy a dvě Matyldy – slávu německého mnišství. Během dlouhého života, který Matyllda strávila v klášteře, stíhala ji stále intenzivní utrpení, k nimž se pojilo velmi tvrdé pokání za obrácení hříšníků. Tímto způsobem měla účast na Pánově utrpení až do konce života (srov. *tamt.*, VI, 2). Modlitba a kontempace jsou životodárný *humus* jejího života: zjevení, její nauka, její služba bližnímu, její cesta ve víře a lásce zde mají své kořeny

a svůj kontext. V první knize díla *Liber specialis gratiae* soustřeďují redaktorky Matyldina důvěrná sdělení, která vytryskla o svatých Páně, svatých a zvláště blahoslavené Panny. Schopnost této světice žít liturgií v jejich nejrůznějších složkách, i těch nejprostších, a vnášet je do každodenního mnišského života, je uchvacující. Některé obrazy, výrazy, aplikace jsou pro naši vnímavost vzdálené, ale když vezmeme v úvahu mnišský život a její úkol být učitelkou a sbormistryní, vynikne její jedinečná schopnost výchovná a formační, která pomáhá spolusestrám prožívat intenzivně každý moment mnišského života, liturgií počínaje.

Svatá Matyllda z Hackebornu

V liturgické modlitbě dává důraz zvláště na modlitbu hodin, na slavení mše svaté, především svaté přijímání. Zde je často vytržena do extáze k hluboké důvěrnosti s Pánem v jeho nejhoroucnějším a nejsladším Srdci, v úžasném dialogu, ve kterém žádá vnitřní světlo, a přitom se přimlouvá zvláštním způsobem za svou komunitu a své spolusestry. V centru stojí Kristova tajemství a Maria ustavičně nabádá směřovat k nim na cestě svatosti: „Chceš-li pravou svatost, stůj blízko mého Syna; On je sama svatost, která posvěcuje každou věc“ (*tamt.*, I, 40). V této její důvěrnosti s Bohem je přítomen celý svět, církve, dobrodinci i hříšníci. Pro ni se nebe a země spojují v jedno.

Svatá Matyllda z Hackebornu

Její vidění, její nauka a příběhy jejího života jsou popisovány výrazy, které evokují liturgickou a biblickou mluvu. Projevuje se zde její hluboká znalost Písma svatého, které bylo jejím každodenním chlebem. Vrací se k němu stále, ať už tím, že hodnotí biblické texty čtené v liturgii, nebo se dotýká symbolů, výrazů, pasáží, obrazů či osobností. Má především zálibu v evangeliu: „Slova evangelia byla pro ni podivuhodnou stravou a probouzela v srdci city takové sladkosti, že pro nadšení často nemohla četbu dokončit... Způsob, jakým četla ona slova, byl tak uchvacující, že u všech vyvolával zbožnost. Stejně tak, když zpívala na kůru, byla celá pohlcena Bohem a unesena takovým zápallem, že často vyjadřovala své city i gesty... Jindy vytržena do extáze, neslyšela ty, kteří ji volali nebo s ní hýbali, a stěží opět mohla vnímat okolní věci.“ (*tamt.*, VI, 1). V jednom z vidění je to sám Ježíš, který jí doporučuje evangelium, otevírá jí ránu svého nejsladšího Srdce a říká jí: „Uvaž, jak nesmírná je moje láska: kdybys ji chtěla lépe poznat, nenajdeš ji na žádném místě vyjádřeno lépe než v evangeliu. Nikdo nikdy neslyšel vyjádření citů silnějších a něžnějších než tyto: *Jako mne miloval Otec, tak jsem já miloval vás* (Jan 15,9)“ (*tamt.*, I, 22).

Draží přátelé, kořenem duchovních zážitků svaté Matyldy z Hackebornu je osobní a litur-

gická modlitba, zvláště liturgie hodin a mše svatá. Tím, že se dala vést Písmem svatým a živila se Eucharistií, procházela cestou intimní jednoty s Pánem vždy v plné věrnosti k církvi. A to je také pro nás výzva k zintenzívnění našeho přátelství s Pánem, především skrze každodenní modlitbu a pozornou, věrnou aktivní účast na mši svaté. Liturgie je velká škola duchovního života.

Odchod k Otcí

Učednice Gertruda popisuje působivými výrazy poslední okamžiky života svaté Matyldy z Hackebornu, které byly velmi tvrdé, ale ozářené přítomností blažené Trojice, Pána, Panny Marie a všech svatých, také pokrevní sestry Gertrudy. Když nastala hodina, ve které ji chtěl Pán pozvednout k sobě, ona ho prosila, aby směla ještě žít v utrpení za spásu duší, a Ježíš přijal se zalíbením toto její poslední znamení lásky.

Matyllda měla 58 let. Prožila poslední osmiletý úsek své cesty ve znamení těžkých nemocí. Její dílo a pověst o její svatosti se velmi rozšířily. V naplnění její hodiny jí „Bůh velebnosti, ...jediná líbeznost duše, která ho miluje... zpívá: *Venite vos, benedicti Patris mei ... Pojdte, vy požehnaní mého Otce, pojdte přijmout království... a přidružil ji ke své slávě*“ (*tamt.*, VI, 8).

Svatá Matyllda z Hackebornu nás svěřuje Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Panně Marii. Zve nás, abychom vzdávali chválu Synu srdcem Matky a vzdávali chválu Marii Srdcem Syna: „Zdravím tě, nejvznešenější Panno, v oné přesladké rose, která se ze Srdce Nejsvětější Trojice vylila na nás; zdravím tě ve slávě a v radosti, v níž se nyní raduješ na věčnost, ty, která jsi přede všemi tvory nebe a země byla vyvolena ještě dříve, než byl stvořen svět! Amen“ (*tamt.*, I, 45).

Bollettino Vaticano

29. září 2010

Mezitimulky redakce Světla

Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Shodou okolností se setkáváme se v tomto čísle Světla s několika postavami, které jsou pro typickým příkladem. Zvláštní milosti a dary, které Pán udělil mystikům, promlouvají k nám nejen tím, co nám z těchto zjevení sdělili, ale promlouvají k nám už samotnou skutečností a svým životním příkladem světců a světic. Ukazují nám, v čem má Pán největší zalíbení, co by tak rád nacházel nejen u mystiků, ale u každého ze svých učedníků: aby důsledně a věrně kráčeli ve šlépějích svého Pána a Mistra, který byl poslušný až k smrti a obětoval sám sebe za nás. Kdo není poslušný a nepřináší oběti, není Kristův učedník. Běda, když ďábel dosáhne toho, že místo ducha poslušnosti a oběti zavládne duch pohodlnosti a nekázně. Odtud je jen krok ke hříchu a neřesti. Toho jsme v současnosti svědky.

Církev nutně potřebuje také své „špičkové vzory“, které jsou zosobněním a zpřítomněním Ježíšova příkladu, které jako druhý Kristus dokládají vlastním životem, že to, co od nás Boží Syn chce, je skutečně možné a že jeho jho je sladké a břímě lehké, pokud se ovšem přijme nikoliv polovičatě a chytrácky, ale důsledně. Tito světci ve svých modlitbách a ve svých rozjímáních nazírali úchvatnou a ohromující skutečnost, co to znamená, když nekonečný Bůh se nám z nekonečné lásky daroval zcela a beze zbytku v nejbolestnější oběti. Proto se cítili touto Boží láskou zavázáni jít v jeho šlépějích a stejně beze zbytku se darovat Bohu a bližním. Plody této lásky a této činnosti patří k největším pokladům a ozdobám Církve. Ale dějiny nás poučují, že mezi ty, které strhl příklad světců k následování, se časem připojili i ti, kteří neměli tak čistý a ryzí úmysl jako jejich předchůdci, a jejich následování jim začalo být obtížné a začali si je usnadňovat,

ohlížet se zpět, a tím je deformovali. Poznala to svatá Terezie, která nenacházela u svých spolusester pochopení pro to, co pro ně mělo být samozřejmostí.

Svatá Terezie z Avily patří do velké plejády světců doby bezprostředně po Tridentském koncilu, jejichž opravdovost, horlivost a svatost byla na jedné straně plodem pokoncilního ducha, a na druhé straně tento rozkvět svou svatostí sami určovali a nesli. Mnohé z nich jsme již ve Světle představili. Jejich horlivost a svatě úsilí se zaměřily především na dva rozhodující úkoly: na hlubokou obnovu řeholního života a na výchovu kněží k pravé svatosti (vzpomeňte si na Karla Boromejského, Petra de Berulleho, Jean-Jacquese Olieru, Jana Eudese a další).

A právě o takovém rozkvětu, jaký nastal po Tridentu, snil Jan XXIII., když svolával II. vatikánský koncil. Ale tentokrát nic takového nenásledovalo. I kdyby koncilní dokumenty zněly sebekrásněji, pokud nevyvolávají rozkvět řeholního života a kněžských povolání, horlivosti a svatosti, nepřinášejí očekávané ovoce. Tento nedobry vývoj byl patrný již v sedmdesátých letech, ale k vážnějšímu zamyšlení dochází až po otřesech vyvolaných četnými pohlavními skandály v řadách duchovenstva, které propukly v době, kdy by měl být patrný největší rozkvět. Přitom tyto skandály jsou jen špičkou ledovce, do jehož nitra zatím nikdo nenahlédl. Ale vidí je náš Pán. Řekl o tom Conchitě: „Nejvíce bolesti mi působí skryté hříchy kněží, tajné viny, které vidím jenom Já a které zraňují moje vyvolení, moji důvěru, moji lásku. Tyto skryté hříchy vyžadují zvláštní dostiučinění. Potřebují potoky, ne kapky krve Boha Člověka, aby byly smazány.“ Ale tyto hříchy velice ožebračují Církev, protože „kněží, kteří nejsou ve stavu milosti, neberou na vědomí svatou povinnost, kterou

mají: být čistí, aby očišťovali, být svatí, aby přinášeli dostiučinění, být skutečně kněžími, aby obdrželi z nebe milosti.“ Tento stav vyvolává kritický deficit milosti v Církvi a tímto deficitem trpí všichni ostatní, i duše v očistci.

A svět a jmenovitě Evropa potřebuje právě v této době Církve, která září aktuálními vzory, a nikoliv zahanbujícími skandály. Bohužel, o Evropě můžeme říct, co řekl Pán o nečistém duchu: „Když odtud vyšel, hledal odpočinutí a nenalézal. Když se chtěl vrátit tam, odkud vyšel, našel dům vyčištěný a vyzdobený. Proto si přibral sedm duchů horších než je sám, vešel a usadil se tam.“ A konce Evropy jsou horší než začátky. Evropa se už nechce hlásit k Bohu a odstraňuje Krista ze svých očí. Kdo nechce snášet Kristův pohled, sám oslepne. Ďábel ustavičně zasévá plevel, který bují jako „synové toho Zlého“. Nejdříve je plevel k nerozeznání, ale když vzejde, ukáže své plody. Satan si nás vyžádal, aby nás třibil jako pšenici. „Nesmíte se dát oklamat od satana, příliš dobře jsou nám známy jeho záměry,“ napomíná nás svatý Pavel. Ďábel je vrah a pán smrti. Mentalita a kultura smrti je jeho velké dílo a výsledkem je současné vymírání národů.

Zvrácené názory a na hlavu postavená morálka není nic jiného než řeč ďábla, který opanoval lidské srdce i rozum. „Hadí plemeno, jak byste mohli mluvit dobře, když jste špatní? Ústa mluví to, čeho je srdce plné.“ Půl století týraly Evropu bezbožecké diktatury, které si sama vypěstovala. A co vytěžila z toho, že jich byla zbavena? Železná opona padla, ale co je platné – jedovaté ďáblové učení tím nezmizelo ze světa. Svobody se dostalo nejen lidem, ale i těmto lžím a rozlezly se po celé zemi. Hlásají se v knihách, které se vydávají za katolické. To, co učil Marx a Lenin o původu náboženství, to dnes hlásají katolictví kněží a profesori, a dokonce se jim za to dostává pochvaly. Jak mistrně pracuje lhář

a otec lži, je zřejmé z dosažených výsledků: Kristova nauka, která jediná osvobozuje člověka a dává mu pravou důstojnost, stala se v očích současného světa největším nástrojem zotročování člověka a tento svět pokládá za svou povinnost člověka od útlatu tohoto náboženství osvobodit. Církve prý zotročuje ženy, protože jim upírá právo nakládat svobodně se svým vlastním břichem. Diskriminuje ženy, protože jim upírá právo přijímat kněžské svěcení. Utlácuje a diskriminuje homosexuály, kterým nechce žehnat jejich svazky, týrá staré a nemocné, protože jim upírá právo ukončit svobodně své utrpení.

Byli jsme už svědky případů soudního postihu za hlásání nezměnitelných morálních zásad. Nyní chystá EU zákon, který má přinutit lékaře, aby prováděli i takové lékařské zákroky, které jsou v rozporu s jejich svědomím.

K těmto „osvoboditelům“ se s velkou horlivostí připojují vnitrocírkevní nespokojenci. I oni vystupují jako osvoboditelé, kteří jako by bojují za ty druhé, ale ve skutečnosti jim jde o to, zajistit si úplnou nezávislost. Předkládají bez jakýchkoliv zábran stále drzejší požadavky, které ve skutečnosti směřují v konečné podobě ke zničení církve, protože takový je záměr Nepřítele, který je režisérem tohoto prolhaného podvratného dění.

Co si počít? Tak jako ďábel dokázal zasévat do pšenice svůj plevel, tak musíme do zapleveleného pole zasévat nová hořčičná semena, aby z nich vzešla svatost jako velký strom. Zpohodlnělé křesťanství ničeho nedosáhne. Jen zrno, které je ochotné odumřít, může přinášet užitek padesátinásobný i stonásobný. To by mělo zaznívat ze všech kazatelen. Musíme Pánu svým novým životem dokázat: Pane, nechceme tě zklamat, odpusť nám a pomoz nám, ať opět najdeš u nás víru, až přijdeš.

-/š-

Pondělí 18. 10. 2010: 6:05 Octava 6:35 Kde Bůh roní slzy 6:55 Čteme z křesťanských periodik 7:00 Putování modrou planetou: Kanada BC 7:35 Ecce homo: Milan Dzuríak 7:45 Přejeme si... 8:00 Mons. František Radkovský - Sdělovací prostředky 8:25 Ekoauto (11. díl) 8:40 Hornolidečko - Lužná 8:50 Karmelitky z Nenshatu [P] 9:05 Oživovanie hmoty 9:15 Cesty za poznáním: Topkapi 9:25 Milan Danihel GURU 10:00 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 10:30 Léta letí k andělům (42): Jan Royt 10:50 Pro zdraví: Projekt ICRC 11:05 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 11:15 Noeland (26) 11:45 Klaufsky pohádkový kuffík: O chytré Jitce [P] 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Worship - chvály [P] 13:15 Závod nepadí na silnici 13:40 Octava 14:10 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 14:25 Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí 14:55 Bez hábitu (26. díl): Vincentini [P] 16:00 H2Onews (97. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 V posteli Pod nebesy V. (4. díl) 17:00 NOEparáda (91. díl) [L] 18:00 Exit 316 (7. díl): Zklamání [P] 18:20 Cesty za poznáním: Real Alcázar 18:30 Jarné rozprávky (1. díl): Hyacint Cyril [P] 18:40 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle [P] 19:10 Ze života farnosti: Slavkov u Brna 19:25 Přejeme si... 19:40 H2Onews 20:00 Harfa Noemova IV. (11. díl) [P] 20:20 Cesty za poznáním: Myanmar [P] 21:15 Na koberečku (91. díl) [P] 21:30 Cypriánův kraj 21:50 Čteme z křesťanských periodik 22:00 Ziskávání svobody mezi omezeními 22:40 Strážci beskydských šelem 23:10 Ecce homo: Milan Dzuríak 23:20 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 23:30 Octava dies (593. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Noemova pošta 2010: říjen 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 19. 10. 2010: 6:05 H2Onews 6:15 GESHEM - afroamerické spirituály 7:15 Člověk a společnost 7:45 Cesta k andělům: Mons. Karel Herbst 8:35 Pohyb je život 8:55 Svätý Páter Pio z Pietrelciny - dobré dielo dobrého človeka [P] 9:05 Cesty za poznáním: Koloseum 9:15 Pro zdraví 9:25 Farnost Monastur 9:45 Oživovanie hmoty 10:00 Octava dies 10:30 Ziskávání svobody mezi omezeními 11:10 Strážci beskydských šelem 11:45 Jarné rozprávky: Hyacint Cyril 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 12:35 Čteme z křesťanských periodik 12:40 Ze života farnosti (11. díl): Slavkov u Brna 12:55 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 13:10 Jen jeden plat 13:40 Putování modrou planetou: Kanada BC 14:15 U hrobu kardinála Berana 14:25 Kulatý stůl 16:00 H2Onews 16:10 Přejeme si... 16:25 Cesty za poznáním: Orient Express [P] 16:50 Svätý Páter Pio z Pietrelciny - dobré dielo dobrého človeka 17:00 Léta letí k andělům (42. díl): Jan Royt 17:20 Hornolidečko - Lužná 17:30 Zikův svět zvířat (1. díl): Velké kočkovité šelmy 18:00 Noeland (26. díl) 18:30 Jarné rozprávky (2. díl): Hyacint Cyril v ohrožení [P] 18:40 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland 19:10 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 19:20 Dekor struktur 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 19:55 Z pokladů duše 20:00 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení [P] 20:25 Léta letí k andělům (1. díl): Mons. Karel Herbst 20:50 V posteli Pod nebesy V. (4. díl) 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Ekoauto (11. díl) 22:15 Klapka s... (10. díl) 23:15 Mons. František Radkovský - Sdělovací prostředky 23:40 Přejeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 Večer chval 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 20. 10. 2010: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 10. 2010 6:20 Bez hábitu (26. díl): Vincentini 7:20 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 7:30 Cypriánův kraj 7:45 Harfa Noemova IV. (11. díl) 8:10 Noeland (26. díl) 8:40 Ze života farnosti (11. díl): Slavkov u Brna 8:55 Pro vita mundi: P. František Hurina 9:25 U hrobu kardinála Berana 9:35 Ecce homo: Milan Dzuríak 9:45 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení 10:10 Léta letí k andělům (1. díl): Mons. Karel Herbst 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním:

Myanmar 13:00 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 13:30 Čteme z křesťanských periodik 13:40 Mons. František Radkovský - Sdělovací prostředky 14:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem - Žeh objevů (2. díl) 14:45 Na koberečku (91. díl) 15:00 Klapka s... (10. díl) 16:00 Oživovanie hmoty 16:10 NOEparáda (91. díl) 17:00 Cesty za poznáním: Dougga 17:10 GOODwillBOY V. (4. díl) [P] 18:00 Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] 18:50 Kde Bůh roní slzy 19:10 Octava dies: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:40 Přejeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše 20:00 Jen krok ať udělám [P] 20:35 P. Bogdan Stepień, OSPPE - Padl do rukou lupičů ... [P] 21:45 Cesty za poznáním: Real Alcázar 21:55 Největší války 20. století (1. díl): Spojené státy se stávají velmocí [P] 22:20 Člověk a společnost 22:50 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:30 Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí 0:05 H2Onews (97. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:15 GESHEM - afroamerické spirituály 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 21. 10. 2010: 6:05 H2Onews 6:15 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 6:45 Čteme z křesťanských periodik 6:50 Jen krok ať udělám 7:25 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 7:55 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 8:05 Cesty za poznáním: Orient Express 8:30 Dekor struktur 8:50 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení 9:15 Harfa Noemova IV. (11. díl) 9:35 Léta letí k andělům (1. díl): Mons. Karel Herbst 10:00 Kulatý stůl 11:30 Přejeme si... 11:45 Jarné rozprávky: Dobrodružstvo s roháčem [P] 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 GESHEM - afroamerické spirituály 13:10 Závod nepadí na silnici 13:35 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:05 Milan Danihel GURU 14:35 Pro vita mundi: P. František Hurina 15:05 Hornolidečko - Lužná 15:15 Karmelitky z Nenshatu 15:30 Pohyb je život 15:50 Ecce homo: Milan Dzuríak 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 I já rád pracuji [P] 16:40 Putování modrou planetou: Kanada BC 17:15 Oživovanie hmoty [P] 17:25 Exit 316 (7. díl): Zklamání 17:45 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 18:00 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland 18:30 Jarné rozprávky (3. díl): Dobrodružstvo s roháčem 18:40 Cesta k andělům (36. díl): Mons. Karel Herbst 19:30 Pro zdraví (19. díl): Přežili jsme nehodu ... [P] 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 19:55 Z pokladů duše 20:00 U NÁS [P] 21:00 Přejeme si... 21:15 Mons. František Václav Lobkowicz [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Cesty za poznáním: Topkapi 22:10 Octava dies (593. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:45 NOEparáda (91. díl) 23:40 Farnost Monastur 0:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2010 0:20 GOODwillBOY V. (4. díl) 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 22. 10. 2010: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 6:30 NOEparáda (91. díl) 7:20 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 7:40 Ekoauto (11. díl) 8:00 Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí 8:30 Cesty za poznáním: Real Alcázar 8:40 P. Bogdan Stepień, OSPPE - Padl do rukou lupičů ... 10:00 Na koberečku (91. díl) 10:15 Cesty za poznáním: Myanmar 11:15 Zikův svět zvířat (1. díl): Velké kočkovité šelmy 11:45 Jarné rozprávky (4. díl): O královských korunách [P] 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Největší války 20. století (1. díl): Spojené státy se stávají velmocí 12:45 Ecce homo: Milan Dzuríak 12:50 Oživovanie hmoty 13:00 Jen krok ať udělám 13:40 Worship - chvály 14:50 Závod nepadí na silnici 15:10 Cypriánův kraj 15:25 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Svätý Páter Pio z Pietrelciny - dobré dielo dobrého človeka 16:30 Dekor struktur 16:50 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení 17:15 Léta letí k andělům (1. díl): Mons. Karel Herbst 17:35 Harfa Noemova IV. (11. díl) 18:00 Noeland (26. díl) 18:30 Jarné rozprávky (4. díl):

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné oznamují, že **CELODENNÍ ADORACE KÁŽDÝ PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI** budou v zimním období v **početním domě Emauz v Klokotech** od 9 do 16.30 hod. a od 17.45 do 19.30 hod. Mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie bude v 17. hod., od 16.30 hod. možnost přistoupit ke svátosti smíření.

O královských korunách 18:40 GOODwillBOY V. (4. díl) 19:25 Norsko 19:40 H2Onews (98. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] 19:55 Z pokladů duše 20:00 Kulatý stůl [L] 21:30 Cesty za poznáním: Real Alcázar 21:40 Na koberečku (91. díl) 22:00 Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst 23:35 I já rád pracuji 0:05 H2Onews (98. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:20 Putování modrou planetou: Kanada BC 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 23. 10. 2010: 6:05 H2Onews (98. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Mons. František Václav Lobkowicz 6:40 I já rád pracuji 7:05 Pohyb je život 7:25 Jen krok ať udělám 8:00 Zikův svět zvířat (2. díl): Pod mořskou hladinou [P] 8:30 Noeland (26. díl) 9:00 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland 9:35 NOEparáda (91. díl) 10:30 JuniorTV Kopřivnice (10. díl) [P] 10:50 GOODwillBOY V. (4. díl) 11:40 Cypriánův kraj 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2010 12:25 Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:10 Cesty za poznáním: Orient Express 13:40 U NÁS 14:40 Noekreace aneb Vandrování (57. díl) 14:50 Farnost Monastur 15:05 Ekoauto (11. díl) 15:20 Ecce homo: Milan Dzuríak 15:25 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 16:00 H2Onews (98. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem - Žeh objevů (2. díl) 16:50 Cesty za poznáním: Koloseum 17:00 Modlitba růžence [P] 17:35 Kde Bůh roní slzy 18:00 Krásy Čech a Moravy (8. díl): Praha - Královská cesta [P] 18:30 Jarné rozprávky (5. díl): Pavúk a veterník 18:40 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení 19:05 Léta letí k andělům (1. díl): Mons. Karel Herbst 19:25 Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí 19:55 Z pokladů duše 20:00 Pro vita mundi: Žák [P] 20:40 Putování modrou planetou: Mexiko [P] 21:15 Večer mladých s blahoslavenou Chiarou Luce Badano 23:15 Pro zdraví (19. díl): Přežili jsme nehodu ... 23:20 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 23:30 Hornolidečko - Lužná 23:40 Oživovanie hmoty 23:50 Větrák 0:05 Bez hábitu (26. díl): Vincentini 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 24. 10. 2010: 6:05 Evangelium [P] 6:15 Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí 6:40 Oživovanie hmoty 6:50 Noekreace aneb Vandrování - Lužná 7:00 U NÁS 8:00 Kde Bůh roní slzy 8:20 Svätý Páter Pio z Pietrelciny - dobré dielo dobrého človeka 8:30 Dekor struktur 9:00 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 9:30 Cesty za poznáním: Orient Express 10:00 Harfa Noemova IV. (11. díl) 10:20 Evangelium 10:30 Mše sv. z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Stěbořice [L] 11:35 Na koberečku (91. díl) 11:50 Čteme z křesťanských periodik [P] 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Platinové písničky (20. díl): Dechovka [P] 13:40 Pro vita mundi: Žák 14:20 Pro zdraví (19. díl): Přežili jsme nehodu ... 14:25 Norsko 14:45 P. Bogdan Stepień, OSPPE - Padl do rukou lupičů ... 16:00 Exit 316 (7. díl): Zklamání 16:20 Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa [P] 16:50 Noekreace aneb Vandrování (58. díl) [P] 17:00 Noeland (27. díl) [P] 17:30 Zikův svět zvířat (2. díl): Pod mořskou hladinou 17:55 GOODwillBOY V. (4. díl) 18:40 Evangelium 18:50 Jen krok ať udělám 19:25 Divadélko Bubáček (1. díl) [P] 19:35 Čteme z křesťanských periodik 19:40 Přejeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 20:00 Octava dies [P] 20:30 Adam Michna z Otradovic: Svatováclavská mše: Pocta Českým světcům 2010 [P] 22:05 Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení 22:30 Léta letí k andělům: Mons. Karel Herbst 22:50 Cesty za poznáním: Dougga 23:00 Nedělní čtení 23:25 Oživovanie hmoty 23:35 Ecce homo: Milan Dzuríak 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:45 Cypriánův kraj 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Centrum pro rodinný život Olomouc srdečně zve všechny rodiny na **DUCHOVNÍ OBNOVU PRO RODINY S DĚTMI**, která se bude konat o víkendu **22. – 24. 10. 2010** v poutních domech na **Sv. Hostýně**. Připravujeme souběžný program pro rodiče i děti. Během promluv pro manžele je zabezpečeno hlídání dětí. V náplni víkendu nechybí promluvy kněze (tentokrát P. Josefa Červenky), společná modlitba, adorace, mše sv., možnost svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem a pro děti jsou připraveny katecheze a hry. **Příhlášku** naleznete na našich webových stránkách www.rodinnyzivot.cz. Během víkendu je zajištěno celodenní stravování a ubytování dle výběru v pokojích bez nebo se soc. zařízením. **Bližší informace:** Josef Zábaj, tel. 587 405 250, e-mail: zabaj@arcibol.cz.

CESTOVNÍ AGENTURA „DVĚ SRDCE“ | MONIKA ŠTAMPFELOVÁ – POUTĚ DO MEZŽUGORJE

Při programu poutí jsou účastníci seznamováni s mezzugorskými událostmi, s poselstvími z těchto mariánských zjevení a rozvíjejí zde svoji víru a modlitbu. Zařizujeme ubytování, tlumočení i dopravu. Můžete si vybrat z bohaté nabídky poutí do konce roku 2010 nebo se dohodnout na zvláštním termínu.

Pá 22. 10. – pá 29. 10., osmidenní – ZÁVĚR MĚSÍCE RŮŽENCE, 25. 10. poselství + celonoční adorace • **pá 19. 11. – po 22. 11.**, víkend – KRISTA KRÁLE • **so 20. 11. – so 27. 11.**, osmidenní – 21. 11. SLAVNOST KRISTA KRÁLE, 24. 11. památka úmrtí fra Slavka Barbariće, 25. 11. poselství + celonoční adorace • **pá 26. 11. – pá 3. 12.**, osmidenní – SEMINÁŘ PŮSTU MODLITBY A MLČENÍ, speciální program od 28. 11. do 2. 12. (poplatek celkem i s ubytováním a jídlem v Domus Pacis 75 €), 1. neděle adventní, příprava na slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie, na závěr zjevení pro Mirjanu, mimo dny semináře ubytování v penzionu za obvyklých podmínek • **ne 5. 12. – pá 10. 12.**, šestidenní – advent, 8. 12. NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE • **st 22. 12. – út 28. 12.**, sedmidenní, VÁNOČNÍ – závěr adventu, Štědrý večer, vánoční představení, 25. 12. Hod Boží vánoční, poselství, svátek Svaté rodiny • **út 28. 12. – út 4. 1. 2011** SILVESTROVSKÁ – vánoční atmosféra, 31. 12. silvestr, 1. 1. slavnost Panny Marie, Matky Boží, Nový rok, mimořádné zjevení Panny Marie, 3. 1. Jména Ježíš.

Příhlášky u tlumočnice Moniky Štampfelové, formou SMS na tel. č. +38 763 344 671 • e-mail na adrese monikamed@seznam.cz • písemně na kontaktní adrese: „Dvě Srdce“, Stanislava Kretešová, Jiráskova 1448, 46 401 Frydlant v Čechách, tel. +420 485 107 615. **Ceny poutí:** 2500 Kč + cena za ubytování v penzionech, od 8 € za osobu (noc s možností vlastního vaření či s vařením za 15 €). **PRO SOCIÁLNĚ SLABÉ POUTNÍKY – SLEVY. KNĚŽI** jezdí zdarma. Ozve se vám telefonicky, e-mailem nebo dopisem.

Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na **V. CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ SENIORŮ**, určené lidem různých věkových kategorií z celé ČR, kteří se aktivně podílejí na chodu křesťanských i jiných společenství seniorů (např. na diecézní úrovni, ve farnostech, domovech pro seniory apod.), a také těm, kdo se o tuto činnost zajímají a chtějí se aktivně zapojovat především v pastorační práci se seniory. **Datum a místo konání:** 5. – 6. 11. 2010, Hradec Králové, Nové Adalbertinum – Velký sál (Velké náměstí). **Z programu: Pátek 5. 11. – 8.30 až 10.00** registrace; 11.00 slavnostní bohoslužba (hlavní celebrant Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický); 13.45 přednáška P. Ing. Miloslava Fialy OPraem. „Úkol pastorační práce se seniory do aktivní společnosti“; 14.45 přednáška PhDr. Ing. Marie Ujezdské „Společenské nároky na rodinu a úloha seniora – i z pohledu Evropské unie“; 15.45 přednáška P. Františka Lizny SJ „Křesťan a pouť“; 19.15 benefiční koncert Evy Henychové • **sobota 6. 11. – 8.30** přednáška Sr. Miriam Baumrukové „Význam řeholního společenství v životě seniorů“; 9.30 přednáška MUDr. Marie Svatošové „Normální je věřit“; 10.30 beseda s panem Martinem Stropnickým „Velvyslancem ve Vatikánu“; 11.30 závěrečná reflexe setkání (moderuje P. ICLic. Karel Moravec); 12.40 – zakončení a oběd.

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 • mobil: 737 215 328 nebo 734 435 368 • e-mail: animatori@diecezehk.cz • web: www.animatori.cz • skype: [animatori-CR](https://www.skype.com). **Uzávěrka doručení přihlášek a plateb:** do 20. 10. 2010 pro všechny, kteří si spolu s účastí (stravou) objednávají také ubytování • do 27. 10. 2010 pro ty, kteří přihlašují pouze účast se stravou nebo bez stravy. Během setkání bude probíhat Slosování o zajímavé ceny.

Liturgická čtení

Neděle 17. 10. – 29. neděle

v mezidobí

1. čt.: Ex 17,8–13

Ž 121(120),1–2.3–4.5–6.7–8

Odp.: srov. 2 (*Pomoc nám přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.*)

2. čt.: 2 Tim 3,14–4,2

Ev.: Lk 18,1–8

Slovo na den: Je třeba stále se modlit a neochabovat.

Pondělí 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b

Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18

Odp.: srov. 12a (*At' tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)

Ev.: Lk 10,1–9

Slovo na den: Spočine na něm váš pokoj.

Úterý 19. 10. – nez. památka

sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů efbo sv. Pavla od Kříže

1. čt.: Ef 2,12–22

Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14

Odp.: 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)

Ev.: Lk 12,35–38

Slovo na den: Přijde a zatluče.

Středa 20. 10. – ferie

1. čt.: Ef 3,2–12

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)

Ev.: Lk 12,39–48

Slovo na den: Aby jim dával včas přiděl jídla.

Čtvrtek 21. 10. – ferie

1. čt.: Ef 3,14–21

Ž 33(32),1–2.4–5.11–12.18–19

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

Ev.: Lk 12,49–53

Slovo na den: Přejí si, aby už vzplanul.

Pátek 22. 10. – ferie

1. čt.: Ef 4,1–6

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

Ev.: Lk 12,54–59

Slovo na den: Nedovedete posoudit tuto dobu?

Sobota 23. 10. – nez. památka

sv. Jana Kapistránského nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Ef 4,7–16

Ž 122(121),1–2.4–5

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 13,1–9

Slovo na den: Byli větší viníci?

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. ŘÍJNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 10.		PO 18. 10.		ÚT 19. 10.		ST 20. 10.		ČT 21. 10.		PÁ 22. 10.		SO 23. 10.	
Antifona	812	912	1563	1892	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1673	1893	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	1682	1761	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1682	1762	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	722	814	1563	1762	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	1683	1762	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	722	814	1564	1763	1565	1767	862	967	878	984	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	1684	1763	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	722	814	1564	1763	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	1685	1764	852	956	867	972	883	989	900	1007
Antifony	808	908	822	923	1685	1765	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1686	1765	856	960	871	976	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	1564	1766	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1686	1766	856	960	872	977	888	994	904	1012
Záv. modlitba	722	814	722	814	1564	1763	1565	1767	872	977	888	995	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA

LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÉ 2010-2011

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úvahu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se mohlo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

*Vydalo Arcibiskupství olomoucké
v nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 110x170 mm, 200 stran, 70 Kč*

PANE, KDE BYDLÍŠ?

Josef Hrdlička

Náměty pro rozjímání a krátké homilie ve všední dny doby adventní a vánoční.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 56 stran, 59 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

LITURGICKÝ KALENDÁŘ NA ROK 2010-2011

Uspořádal P. Heřman Fritsch

Kapesní kalendář pro české a moravské diecéze.

Katolický týdeník, s. r. o. • Brož., A6, 188 stran, 70 Kč

JERUZALÉMSKÁ BIBLE

Písmo svaté vydané Jeruzalémskou biblickou školou • Český překlad PhDr. Dagmar Halasová a prof. PhDr. František X. Halas, CSc.

Nový zmenšený formát Jeruzalémské Bible. Bible má vykrojené záložky biblických knih. Vyšlo s církevním schválením.

*Krystal OP a Karmelitánské nakladatelství
Váz., 2240 stran, 135x163 mm, 750 Kč*

JERUZALÉMSKÁ BIBLE

Písmo svaté vydané Jeruzalémskou biblickou školou • Český překlad PhDr. Dagmar Halasová a prof. PhDr. František X. Halas, CSc.

Nové provedení Jeruzalémské Bible. Formát je stejný jako u standardního provedení se zeleným potahem obálky, tato verze má navíc záložky biblických knih podobně jako ve výpravném provedení s koženým obalem. Vyšlo s církevním schválením.

*Krystal OP a Karmelitánské nakladatelství
Váz., 2240 stran, 180x216 mm, 850 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1